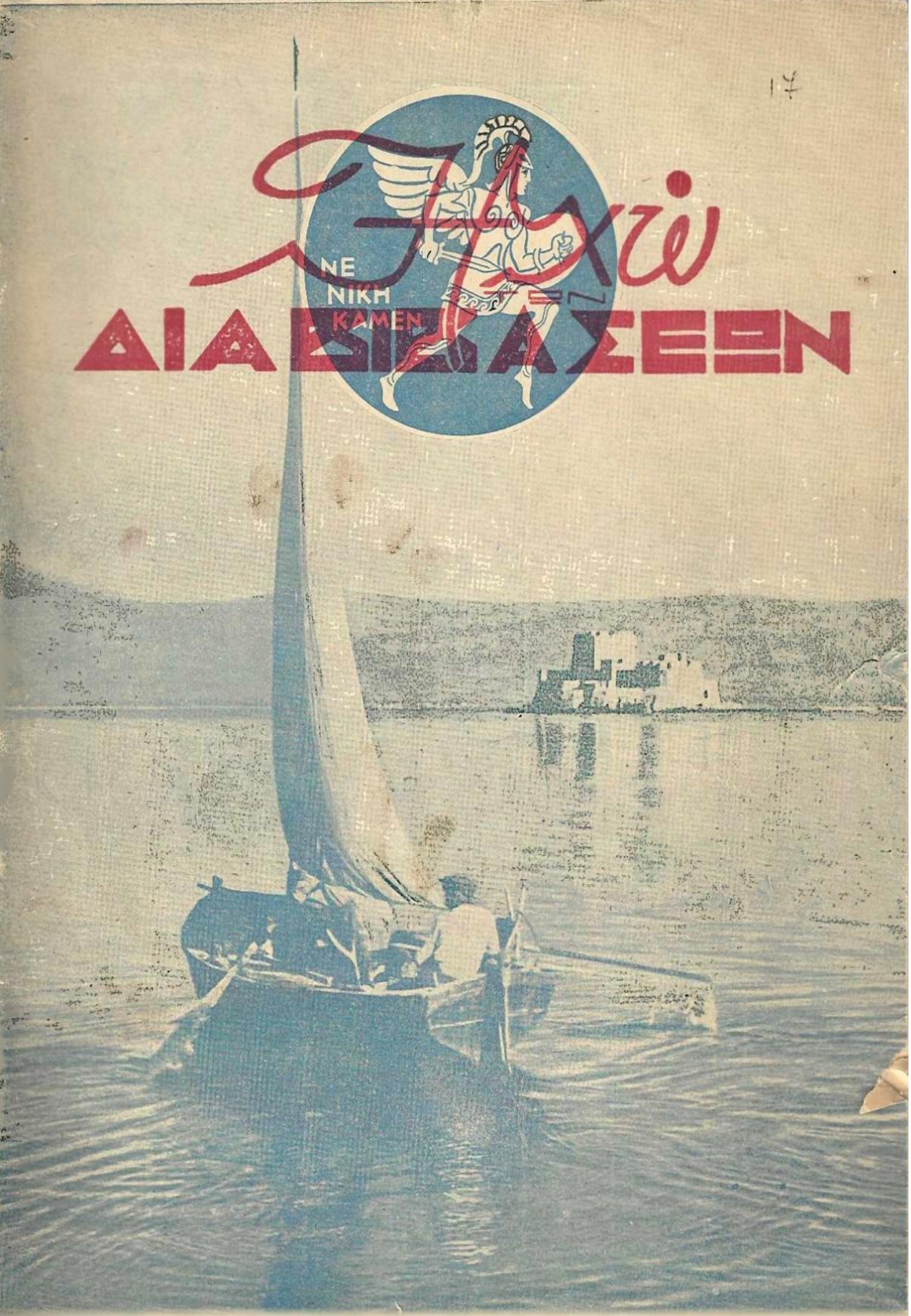

NE
NIKH
KAMEN

ΔΙΑΣΚΑΛΕΣΕΩΝ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 17

ΒΣΤ 902, 15 'Απριλίου 1950

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500

Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' έν έτος Δρχ. 40.000

Δι' έξ μήνας » 20.000

Δι' Όργανισμούς,
Τραπεζας, Έται-
ρίας κτλ. » 60.000

Συνεργασίαι άποστέλλονταιίς:
Περιοδικόν

«'Ηχώ τών Διαβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται

Τό έξώφυλλο φιλοτε-
χνήθηκε από τόν καλλιτέ-
χνη στρ. Γ. Κολοκοτρώνη.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΛΟΧΟΝ

Άς μή βρέξη ποτέ
τό σύννεφον, και ό άνεμος
σκληρός άς μή σκορπίση,
τό χώμα τό μακάριον
πού σάς σκεπάζει.

Άς τό δροσίση πάντοτε
μέ τ' άργυρά της δάκρυα
ή ροδόπεπλος κόρη
και αύτοϋ άς ξεφυτρώνουν
αίώνια τ' άνθη.

Ό γνήσια της Έλλάδος
τέκνα ψυχαι πού επέσατε
εις τόν άγώνα άνδρείως
τάγμα Έκλεκτών Ήρώων,
καύχημα νέον

σας άρπαξεν ή τύχη
τήν νικητήριον δάφνην,
και από μυρτιάν σας έπλεξε
και πένθιμον κυπάρισσον
στέφανον άλλον.

Άφ' οϋ εις τοϋ πρώτου ανθρώπου
τούς όφθαλμούς ή πρόνοος
φύσις τόν φόβον έχυσε
και τάς χρυσές έλπίδας
και την ήμέραν

Έπί τό μέγα πρόσωπον
της γής πολυβοτάνου,
εύθϋς τό οϋράνιον βλέμμα
βαθυσκαφή έφανέρωσε
μήματα μύρια.

Πολλά μέν σκοτεινά
Φέγγει έπ' όλίγα τ' άστρον
τό της άθνασίας
τήν έκλογήν έλεύθερον
δίδει τό θεϊον.

Έλληνες της πατρίδος
και τών προγόνων άξιοι
Έλληνες σεις, πώς ήθελεν
άπό σας προκριθειν
άδοξος τάφος;

Άλλ' άν τις άπέθάνη
διά την πατρίδα, ήμϋρτος
είναι φύλλον άτίμητον
και καλά τά κλαδιά
της κυπαρίσσου

Άπό την στάμναν χύνει
τά ρεύματα της λήθης
και τά πάντα άφανίζει.
χάνονται οι πόλεις, χάνονται
βασίλεια κι' έθνη

Άλλ' ότε πλησιάση
τήν γήν όπου σας έχει.
θέλει αλλάξειν τόν δρόμον του
Ό Χρόνος, τό θαυμάσιον
χώμα σεβάζων

Ό Γέρον φθονερός
και τών Έργων έχθρός
και πάσης μνήμης έρχεται
περιτρέχει την θάλασσαν
και την γήν όλην

Αύτοϋ, άφ' οϋ την αρχαίαν
πορφυρίδα και σκηπτρον
δώσωμεν της Έλλάδος,
θέλει φέρειν τά τέκνα της
πασα μητέρα

Και δακρυχέουσα θέλει
τήν Ιεράν φιλήσειν
κόριν και ειπειν: Τό ένδοξον
Λόχον, τέκνα, μιμήσατε,
Λόχον Ήρώων,

Α. ΚΑΛΒΟΣ

σταυροφορία του πολιτισμού, γιατί η προάσπιση των στοιχειωδών δικαιωμάτων του ατόμου, τα όποια αγώνες σκληροί και ήρωες αίμα μας έχουν κληροδοτήσει.

ΑΠ' ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

ΤΟ ΜΕΓΑ... ΣΑΒΒΑΤΟ

ΜΗΝΥΜΑ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ

Ο Έλληνικός στρατός απέτελεσεν από ανέκαθεν το προπύργιο της έλευθερίας, εις το όποιον έθραύοντο δλοι οι ξενικοί των βαρβάρων επιδρομαί. Η άποστολή του Έθνους μας, όπηρε πάντοτε σημαντική στή παγκόσμια Ιστορία. Όσο τραγική κι' αν όπηρε η μοίρα μας, όμως είναι μεγάλο το προνόμιο που έκληρομήσαμε και θα πρέπει να είμαστε όπερήφανοι γι' αυτό. Οι αγώνες μας τόσο θρυλικοί άλήθεια, κατέκτησαν την ψυχή δλου του κόσμου. Μέρα με την ήμερα μνήματα από μεγάλες προσωπικότητες έκφράζουν τον θαυμασμόν τους αλλά και την εύγνωμοσύνη τους προς τον Έλληνικόν στρατόν. Ένα τέτοιο μήνυμα είναι και έκείνο που λίγες μέρες τώρα ο Κρόκερ άρχηγός των Βρετανικών δυνάμεων της Μ. Ανατολής άπήυθνε προς τον Έλληνικόν λαόν και τας Ένόπλους δυνάμεις της χώρας μας. Εις το μήνυμα αυτό, έκφράζει άπερίφραστα και λακωνικά την μεγάλη του Ικανοποίηση για τας προόδους του Στρατού μας. Διαδηλώνει άκράδαντα την πεποίθησή του για τις Ικανότητές του να διαδραματίση τον σημαντικότερο ρόλο, στην άμυνα των Έλληνικών περιοχών και το σπουδαιότερο στή διατήρηση μιας σταθερότητας στην άμυνα της Μεσογείου. Εύχαριστούμε τον άξιότιμον κ. Κρόκερ για την ήθική ενίσχυση που μας προσφέρει και το σπουδαιότερο για την άναγνώριση της άποστολής του Έλληνικού στρατού, για την διατήρηση της άσφαλείας στην Ανατολική Μεσόγειο. Είναι αυτό που το λέγαμε και πάντα το λέμε: «Ο Έλληνικός στρατός πολεμά και νικά, γιατί άγωνίζεται τον Ιερό άγώνα για την έλευθερία, την τιμή, τα άνώτερα Ιδανικά, και το παγκόσμιο πολιτισμό».

ΘΥΣΙΑ

Μεγάλη στ' άλήθεια η θυσία του Νορβηγικού λαού προς την Πατρίδα μας. 50.000 χρυσές λίρες, έτσι τουλάχιστον, άνέγραψεν ο ήμερήσιος τύπος, συγκέντρωσε ο Νορβηγικός Έρυθρός Σταυρός, για να τα άποστείλη στην Έλλάδα, να άνακουφίση τους πάσχοντες και να βοηθήση τους έπαναπατριζόμενους. Είναι κι' αυτό, ένα δείγμα της εύγνωμοσύνης του Νορβηγικού λαού, για τον μεγάλο άγώνα που κάναμε για την έλευθερία δλου του κόσμου. Τέτοιες έμπρακτες έκδηλώσεις άλληλοβοηθείας και άλληλεγγύης, σφυρηλατούν την σύμπτια μεταξδ των λαών και χαλυβδώνουν μία ένότητα αιώνια κι' άκατάλυτη. Έτσι, άλήθεια, έκδηλώνεται η άγάπη μεταξδ των λαών και όχι με ξηρά τυπικά σύμφωνα που ποδοπατούνται από στιγμή εις στιγμήν.

Κάθε πρωινό ένας ήλιος ξεπετιέται κι' άνεβαίνει άλαργινά.

Κάθε δειλινό ένας ήλιος πορφυρένιος χάνεται στην άγκαλιά κάποιου βουνού.

Η Μέρα!...

Πορεύονται οι ώρες τότε γρήγορα και τότε σιγά, οι καταστάσεις μας έτσι μας κάνουν να νομίζουμε. Τα βραδυνά, άλλα κοριμιά ξεκουράζονται κι' άλλα άναπολούν.

Ένας θάλαμος, ένα σπίτι πελώριο που το κατοικούνε πολλά άδέρφια, στρατιώτες σωπαίνουν. Μύρια στόματα άπ' τα ύπάκουα αυτιά που άφουκράζονται το σιωπητήριο τη προσταγή μιμς σάλπιγγας κλείνουν έρημητικά.

Όλα για δλους. Η σιωπή, η γαλήνη, η ξεκούραση, αλλά κι' η κούραση, κι' ο πόνος κι' η άγωνία, όλα όμως πρόεπον, άλληλοξαρτώνται λοιπόν όσο και αν μς δυσαρεστούν. Γιατί τάχα! Μόνο στο στρατό άγωνιάς, μόνο στο στρατό πονάς, η μόνο στο στρατό κουράζεσαι;

Πορεύεται η ζωή συνάδελφοι και ζητάει στο πέραςμά της τους ήρωές της.

Πονάμε όμως μόνο για ένα γεγονός περισσότερο. Στο πολιτικό μας βίο είσαι κύριος τουέαυτού σου, της τρέλλας σου και περισσότερο του έγώ σου. Προσωπικότητα; Τι;

Τι είσαι προσωπικότητας; Έγωϊσμός άγνός και καθάριος. Έ, γι' αυτό πονάμε λοιπόν, μς φεύγει αυτό, η μάλλον μς το πέρουν, η πιο καλύτερα μς το ξεριζώνουν...

Κάθε ξερίζωμα όμως προϋποθέτει κάποια δυσκολία και μοιραία κάποιο πόνο. Πονάει κανείς άκόμη και όταν του σώζουν τη ζωή. Και στή πιο εύτυχημένη ζωή κάτι θα βρεθδ η να μς πονέση.

Βίος εύτυχημένος δέν ύπάρχει, ύπάρχουν μόνο κομμάτια του βίου εύτυχημένα. Έχουμε όμως παράπονα, λέμε πως στο στρατό δέν μεταχειρίζονται «άναισθητικά» για να μς βγάλουν το χειριστικό πύθος όπως στις έγχειρήσεις. Άλλά φτάνει, ως μιλήσω πιο άποκλειστικά, μου το ζήτησαν οι συνάδελφοι. Έχουμε έναν άξιωματικό περίεργον αλλά και πρωτότυπον μορούμε να πούμε. Είναι ένας άξιωματικός που στ' άλήθεια είναι... σουλφομίδα, τα μικρόβιά μας που

έξακολουθούν να κυκλοφορούν τον φοβούνται όταν τον άντικρύζουν, θαρροείς και βλέπουν το χάρη τους... Περίεργο, παλιοι που πέρασαν από δώ, του πλέκουν εγκώμια και το σπουδαίο είναι ότι μς λένε πως και μεις θα του πλέξουμε στο τέλος.

Τι περίεργη Νησιώτικη σουλφομίδα!... Κάθε φορά που περνάει από κοντά μας παθαίνουμε ηλεκτροπληξία... Η μόνωση και του πιο θαρραλέου και του πιο έγωϊστού έξουδετερώνεται.

Το Σάββατο! αυτό το Σάββατο!

Το ξημέρωμά του δημιουργεί πανικόκαι στοπιο τεμπέλικο όργονισμό και προκαλεί τησέψη και τη δράση.

Άπόγιομα! Η ώρα τέσσερες!

Όλες οι καρδιές γοργοχτυπάνε.

Άπο τί; Δέν ύπάρχει λόγος να το άναφέρουμε, το ξέρουμε όλοι μας. Ένα βήμα του είναι άρκετό, μια περπατησιά του στο φασιναρισμένο δάπεδο του θαλάμου είναι ίζανη να κάνη τις καρδιές να διπλοχτυπούν, οι άνατνοές καταπίνονται και το αίμα κυκλοφορεί με ταχύτητα στις φλέβες.

Μπαίνει...

Ένα γερό τράνταγμα για την προσοχή προς τιμή του έτσι για να τον «κόψουμε...»

Συνάδελφοι, Σάββατο μονάχα δέν θα πη τίποτε, είναι στ' άλήθεια «Μέγα το Σάββατο». Γιατί έσδ δέν καθάρισε το όπλο σου; Γράφτονε τέσσερες μέρες κρήτηση... Ούτε η καμπάνα της Παναγίας των Παρισίων δέν θα προκαλούσε τόσο ρίγος... Δέν χωράει τίποτε. Δικαιολογία; όχι συνάδελφοι, είναι μάταιη.

Τελεσιδικη η άπόφαση.

Λένε οι ειδικοί ότι ύπάρχουν ψυχολογικές επιδράσεις όσον άφορδ τις «καμπάνες». Η έπιστήμη αυτή τη φορά μς ένοχλεί γι' αυτό ως μη την έξετάσουμε. Άρχίσουμε να γινόμαστε όλοι θρησκόληπτοι... Πέσαμε στις λιτανίες... Οι δεήσεις άποβλέπουν στο να σταματήση το «καμπανοχτύπημα» πιο κοινά το «...κόλλημα». Έχω όμως να προσθέσω κάτι. Υπάρχει παντού ένα όριο, άκόμη και στο πιο άκαθόριστο λέει μια θεωρία.

Θα φύγουν όλα τουτα συνάδελφοι και κάποτε το Σάββατο θα πάψη να είναι «Μέγα» θα είναι άπλως Σάββατο όπως ήταν και πρώτα...

Στρ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΤΑΚΗΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Τού στρ. ΤΣΑΜΗ ΑΝΔΡ.

Ο πόλεμος που μας επέβαλαν οι άνθρωποι του δόλεθρου και του εξαφανισμού, φαίνεται πως τέλειωσε σε τούτη τη γη. Νέες μάχες καλούμεθα να δώσουμε τώρα, σ' ένα άλλο πεδίο, το πνευματικό πεδίο, που χει τὸ βάθρο του σὲ μιὰ γῆ δυστυχομένη, σὲ μιὰ γῆ θεωρημένη κ' ἀλγωνισμένη ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ τὴ καταστροφή, σ' ἕνα πεδίο περιτριγυρισμένο ἀπὸ χιλιάδες νεκρούς, πὸ ἐπεσαν μαχόμενοι γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Κ' εἶναι οὗτοι, οἱ νεκροὶ τῆς μεγαλύτερης τιτανομαχίας, πὸ γνόρισε τὸ ἔθνος μας στὴ μακραίωνη ἱστορία του· εἶναι οἱ ἥρωες τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μοράβα, τοῦ Ρίμινι καὶ τοῦ Ἑλ Ἀλαμείν, τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι. Εἶναι οἱ νεκροὶ μας, πὸ εἶχαν συλλάβει σ' ὅλη του τὴν ἔκταση τὸ νόημα τοῦ ἀγῶνα μας· καὶ τὸ νόημα τοῦ ἀγῶνα μας πὸ δὲν ἦταν ἄλλο, παρὰ ἕνας ἀγῶνας τοῦ πνεύματος, ἀγῶνας τῆς πίστεως στὴ δύναμη τοῦ πνεύματος. Ἐνοιώσαν καλά καὶ ἔζησαν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὁ ἔνδοξοι μαχητοὶ μας κ' ἐνίκησαν καὶ κατῶρθωσαν ἔτσι νὰ ἀποτινάξουν τὸ φοβερὸ ἀγκάλιασμα τοῦ δόλεθρου καὶ νὰ χρισούν στὸ ἔθνος μας, μιὰ ἐλεύθερη κ' εἰρηνικὴ ζωὴ.

Κ' ἀπὸ τὰ χαλάσματα καὶ τὰ ἐρείπια, ἀπὸ τὸν ναυπὸς ἀκόμη τάφους, οἱ ἠρωϊκοὶ μας νεκροὶ, ἀκλόνητοι πρὸς τὴ δύναμη τοῦ πνεύματος, ποῦχουν ὑπογράψει μὲ τὸ αἷμα τους, τὸ ἱερὸ σύμβολο τῆς, μᾶς ἀπευθύνουν μιὰ προσαγῆ. Κ' εἶναι τούτη ἡ προσαγῆ γιὰ ἕνα καινούργιο ξεκίνημα, γιὰ ἕναν καινούργιον ἀγῶνα, ἀγῶνα γιὰ τὴ ζωὴ ἢ τὸ θάνατο τοῦ ἔθνους μας, ἀγῶνα τὸν ὁποῖον αὐτοὶ πρῶτοι ἀγωνίσθηκαν γιὰ νὰ μᾶς χρισούν μὲ τὸ αἷμα τους τὴ νίκη, ἀγῶνα πὸ δόλοκληρο τὸ ἔθνος μας θὰ πρέπει νὰ ἀγωνισθῆ, γιὰ νὰ φθάσουμε ἀν θέλουμε στὴ πλήρη, τὴν ἀκατάλυτη νίκη, ὅπως τὴν εἶχαν ὄνειρευθῆ ἀλλὰ δὲν τὴν εἶχαν διὸ οἱ πρόγονοὶ μας.

Πιστοὶ λοιπὸν στὴν ἐπιτακτικὴ προσαγῆ τῶν ἠρωϊκῶν μας νεκρῶν, πὸ ἐπεσαν πολεμώντας μὲ τὸ ὄραμα τῆς μεγαλύτερης στὴν Ἑλληνικὴ ἱστορία νίκης, θὰ πρέπει νὰ κατέβουμε στὸ πνευματικὸ στίβο γιὰ νὰ ἀγωνισθῶμε, ἀν θέλουμε νὰ μὴν πᾶν χαμένο τὸ τίμιον αἷμα πὸ χύθηκε, ποτίζοντας σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ, ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ γῆ, ἀν θέλουμε νὰ ζήσουμε ἕνα αὔριο εἰρηνικὸ, ἀν θέλουμε νὰ ἀτενίσουμε ἕνα μέλλον καλύτερο ἀπὸ τὸ σημερα.

Ὁ ἀγῶνας μας, εἶναι στ' ἀλήθεια σκληρὸς, δὲν εἶναι ὁμοῦ καὶ ἀκατόρθωτος, τὰ θεμέλια τ' ἄχουν κ' ὅλας ριζεὶ οἱ ἠρωϊκοὶ μας νεκροὶ· εἶναι ἡ ἀνάγκη σκληρὴ νὰ κατέβουμε γιὰ ἕνα πνευματικὸ ξεχαρᾶρισμα, σ' ἕναν ἔθνικὸ συναγερμὸ, πὸ στὴν οὐσία του δὲν εἶναι κ' αὐτὸς τίποτε, ἀν δὲν πάρει τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς πνευματικοῦ συναγερμῶ πὸ τῶσαν αἰώνων ἔθνικὴ παράδοση μᾶς ἔχει κληρονομήσει.

Ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγάλη. Στὴ πολύποθη τούτῃ Πατρίδα μας, στὴ χέρσα καὶ ἔρημη Ἑλλάδα, τὴν ἀπροφύλαχτη ἀπὸ παντοῦ, ἀνεμοὶ ἀπαισιοί, πνεόντες ἀπὸ ὅλες τὶς διευθύνσεις, κουβάλησαν λογιῆς λογιῆς τοὺς σπόρους τοῦ κακοῦ, γιὰ νὰ ὀδηγήσουν τὸ ἔθνος μας σὲ πνευματικὴ ἀποσύνθεση καὶ νὰ τὸ φθάσουν ἐκεὶ πὸ ἔλοι μᾶς τὸ γνωρίζουμε.

Εἶναι ἀλήθεια, πὸς μεγάλα γεγονότα, πόλεμοι, ἐπαναστάσεις κλπ., ἐδημιούργησαν μεγάλα καινὰ πνευματικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἀναγκάσθηκε νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ. Ἦταν ἐπομένως φυσικὸ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ κληθῆ γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ λύση πᾶνω στὰ τόσο βασικὰ γιὰ τὴν ἐπιβίωσὴ του ζητήματα. Μέσα στὴ χάωδι αὐτὴ κατάσταση πὸ δημιουργήθηκε, νέα ουστήματα, μὲ σύμβολα καινούργια ἢ παλιὰ ἐπαναστάσεις, θέλουν νὰ ἐπιβληθοῦν. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ξεχαρίζει ἡ Μαρξιστικὴ θεωρία. Ἀπὸ τὸ 1848, πὸ ἐκυκλοφόρησε τὸ Κομμουνιστικὸ μανιφέστο τοῦ Μάρξ, ὁ Κομμουνισμὸς ἐργάζεται ἐντατικὰ γιὰ νὰ συγκροτήσῃ τὴν κοσμοθεωρία του γιὰ νὰ τὴν ὑποβάλλῃ στὶς μάζες. Ἀπὸ τὸ 1917, πὸ ἔγινε ἡ Ὀκτωβριανὴ ἐπανάσταση μέχρι σημερα, 33 ὀλόκληρα χρόνια, νύκτα μέρα, ἀπὸ τὸν Στάλιν μέχρι τὸν τελευταῖο καθοδηγητῆ, ὁ κομμουνισμὸς δουλεῖ γιὰ νὰ χωνέψῃ ὁ σύντροφος

ὡς τὴν τελευταία λεπτομέρεια τὸ σύστημα τῆς βίας πὸ θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ...

Κρίσιμες ἀλήθειαι στιγμὲς δημιουργοῦνται στὴ Πατρίδα μας στὴν ἐπαναστατικὴ ἐξόρμηση τοῦ Κομμουνισμοῦ, γιὰ νὰ καταπιεθῆ μιὰ γιὰ πάντα τὴ φωνὴ τοῦ ἐλεύθερου λαοῦ μας.

Στὶς κρίσιμες αὐτὲς στιγμὲς, ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἦταν κ' ὅλας βυθισμένος σὲ λήθαργο βαθύ, βρισκόταν καὶ κοιλοῦσε μέσα στὴν ἄβυσσο, πὸ ἦταν ἔτοιμη νὰ μᾶς ρουφήξῃ ὀλότελα καὶ νὰ μᾶς καταχωνιάσῃ μέσα στ' ἀπύθμενα χᾶη τῆς καὶ τὰ αἰώνια ἐρέβη τῆς. Ὁ πνευματικὸς μας κόσμος, οἱ ἄνθρωποι πὸ διεδικούσαν τὴν πνευματικὴ πρωτοπορεία τοῦ τόπου, βρέθηκαν στ' ἀλήθεια σ' ἕνα πνευματικὸ ξεχαρβάλωμα, ἀποξενωμένοι τελειῶς ἀπὸ ἐκεῖνο πὸ αἰῶνες τώρα ἀποτελοῦσε τὴν ὑπόστασι τοῦ ἔθνους, γυμνοὶ ἀπὸ κάθε ἀσπίδα, σὴν τὸ στρατιωτικὸ πὸ ἄπάνω στὴ μάχη ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ τὸ ὄπλο ἀπὸ τὰ χέρια.

Ἦταν ἐπομένως φυσικὸ, νὰ γίνουμε ἔτσι ἀβίαστα μιὰ εὐκόλη λεία τῆς ὑπουλῆς καὶ ἐπιτήδειας προπαγάνδας καὶ νὰ ἀφήσουμε τὸν δλεθρο νὰ βρῆ ἀποκοῦμπι στὴ πνευματικὴ μας ἀβιταμίνωση. Γινήκαμε χωρὶς ἀμφιβολία σκλάβοι στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὕλισμοῦ καὶ δεχθήκαμε χωρὶς ἀντίδραση, ὅλα τὰ ναρκωτικὰ τῆς παρακμῆς, τοῦ ἐκφυλισμοῦ, τῆς σαπίλας καὶ τοῦ θανάτου. Εἶναι ἐπομένως φυσικὸ νὰ δοκιμάζουμε σήμερα ὡμὰ, ὅλες τὶς συνέπειες τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μας ἀσφυξίας, ἀπὸ τὰ μολυσμένα ἀέρια τοῦ ὕλισμοῦ, τὰ ἕνα πρὸς τὸν ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ ὄργανισμὸ τοῦ ἔθνους μας.

Μεγάλο στ' ἀλήθεια τὸ κακὸ τοῦ πνευματικοῦ μας αὐτοῦ ξεχαρβαλώματος· κακὸ πὸ τὸ γνωρίσαμε σ' ὅλη του τὴν ἔκταση, πὸ τὸ εἶδαμε φρικαλέα νὰ ἀπλώνεται γύρω μας, πὸ τὸ ζήσαμε, πὸ δέκα ὀλόκληρα χρόνια τὸ ζοῦμε! Ναι, καὶ γιὰ νὰ θυμῶμαι μιὰ φράση τοῦ ποιητῆ Μπολέτη στὴ Ραφωδία του «Ἰδαμε, ζήσαμε, πάθαμε, μάθαμε, ξέρωμε τώρα».

Δὲν ὑπάρχει στὸ ἐξῆς καμιά δικαιολογία, δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ καθισό, ἀρκετὰ γνωρίσαμε τὸν ἐχθρό, καιρὸς τώρα νὰ τὸν πολεμήσουμε. Θὰ πρέπει νὰ τὸν πολεμήσουμε μὲ ὅλα μας τὰ πνευματικὰ ἐφόδια, θὰ πρέπει νὰ κάνουμε ἕνα καινούργιο ξεκίνημα, νὰ κατεβῶμε ἀμέσως στὸν πνευματικὸ στίβο γιὰ νὰ σταματήσουμε ἀν θέλουμε τὴν ἐπιβουλὴ τοῦ ἐχθροῦ, πὸ θέλει νὰ μᾶς καταστρέψῃ τῶσαν αἰώνων πολιτισμὸ πὸ θέλει νὰ μᾶς θυσιάσῃ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μας κληρονομιά.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ν' ἀγωνισθῶμε γιὰ νὰ τονώσουμε ὅτι μέχρι τώρα ἀποτελεῖ τὴν ὑπόστασι τοῦ ἔθνους μας, γιὰ νὰ ἀνορθώσουμε τὸν ἰδεαλισμὸ, τὴν ἰδέα τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας γιὰ νὰ τονώσουμε τὴν πίστη μας τὴν χριστιανικὴ, πὸ εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μὲ τὴν Πατρίδα μας καὶ πὸ ἀποτελεῖ τὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος.

Πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα πλάνη, νὰ θεωροῦμε ἕναν Ἑλληνισμὸ, ἕναν ἔθνικισμὸ, χωρισμένο ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ πίστη. Δὲν μπορούμε νὰ βλέπουμε τὸν Ἑλληνισμὸ τοῦ Παρθενῶνα, καὶ νὰ μᾶς ἐνοχλεῖ ὁ Ἑλληνισμὸς πὸ ἄκουστο τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου καὶ τὸ σκόρπισε γύρω στὸ πλανῆτῃ μας, θεμέλιο τοῦ νεώτερου πολιτισμοῦ. Ὅχι, ἀποτελεῖ ἐγκληματικὴν φαντασιοπληξία! Δὲν μπορείς νὰ κτυπᾶς τὴν Ἑλληνικὴ Πίστη, ἀν δὲν κτυπᾶς συγχρόνως καὶ τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος, πὸ ἀγωνίζεται γιὰ θάνατο ἢ γιὰ ζωὴ. Δυστυχῶς ὁμοῦ ὁ ὕλισμος ἐξέσχιε τὶς σᾶρκες μας, μᾶς μόνυε τὸ αἷμα, γίναμε πνευματικοὶ σκλάβοι σ' ἕνα κόσμον πνευματικῆς κατὰπτωσης καὶ παρακμῆς καὶ δοκιμάζουμε σήμερα, ὅλες τὶς θλιβερὲς αὐτὲς συνέπειες.

Ἀν ἀλήθεια τόσα ὀλόκληρα χρόνια, ἀντὶ νὰ γκρεμίζουμε, ἀντὶ νὰ ποδοπατοῦμε τὶς πνευματικὲς ἀξίες, δουλεύαμε στὸ πνευματικὸ, στὸ χριστιανικὸ ἀγῶνα, δὲν θὰ εἶχαν καμιά θέση στὴ κοινωνία μας, ὅλοι οἱ

(Ἡ συνέχεια στὴ 7 σελίδα)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ 22^{ΑΣ} ΣΕΙΡΑΣ Τ.Τ. ΦΕΥΓΟΥΝ...

Στη ζωή μας καθημερινά γνωρίζουμε και νοιώθουμε ένα πλήθος συγκινησιών.

Ένα σωρό πόνοι γλυκόπικροι με λίγες σκόρπιες και φευγαλέες χαρούμενες στιγμές, αποτελούν την ατέλειωτη σειρά των κρίκων που χάνονται στο παρελθόν και ξεχνιούνται με το όνομα μέρες, μήνες, χρόνια...

Μέσα σ' αυτήν την τρικυμία των συναισθημάτων που δέρνεται ακούραστα κάθε ανθρώπινη ψυχή, μερικά ξεχωρίζουν γεμίζοντας τις καρδιές με μιὰ βαθειά μελαγχολία που μόνο ο χρόνος την ξεθωριάζει. Συμβαίνει να γνωρίζουμε πρόσωπα πολλά στη ζωή, να προσεγγίζουμε τις ζωές μας για λίγο με τις δικές τους και ύστερα να τις χωρίζω κάποια αίτια από τις πολλές εκείνες που είναι γεμάτη ή ζωή μας.

Κι' αν έξω στην κοινωνία οι γνωριμίες αυτές συμβαίνουν κάποτε - κάποτε, έδω κάτω από τις συνθήκες της στρατιωτικής ζωής είναι το πιο κοινό πράγμα που κυριαρχεί παντού.

Γνωρίζουμε ανθρώπους που σε καμιά περίπτωση δεν θα γνωρίζαμε. Άνθρωποι από μακρινά μέρη που γι' αυτούς δεν γνωρίζουμε τίποτε και που σε κάθε άλλη περίπτωση θα μας χώριζε ή δυσπιστία γίνονται φίλοι μας.

Ζούμε μ' αυτούς στιγμές ζωντανές και έντονες, ένα πλήθος περιπέτειες και μικροεπισόδεια με κοινές αγωνίες και κινδύνους, με κοινούς καυμούς και χαρές, έχουν αποτελέσει την ανάπτυξη ενός δεσμού, που όσα χρόνια και αν περάσουν δεν οβήνει και δεν ξεχνιέται...

Αν όμως οι γνωριμίες αυτές ζωντανεύουν με τόση ευκολία με μεγαλύτερη ευκολία πεθαίνουν.

Μιά διαταγή, μιὰ μετακίνηση θα διακόψει πάντα σε ώρες που δεν τις περιμένουμε το δεσμό αυτό, αφήνοντας μιὰ αναστάτωση στην ψυχή μας και βάζοντας ανάμεσα μας μιὰ απόσταση που πολλές φορές μένει ως το θάνατο.

Ζωντανό παράδειγμα στις μέρες μας είναι οι αποσπάσεις των παιδιών της 22ας σειράς Τ.Τ.

Πριν λίγους μήνες στην άρχη του φθινοπώρου 25 παιδιά πιστά στη φωνή της κοινής μας μητέρας ήρθαμε δώ για να εκπληρώσουμε το καθήκον μας προς αυτήν. Στους 25 αυτούς νέους που πολλοί είχαν αφήσει τὰ φοιτητικά βιβλία μισάνοιχτα, αντιπροσωπεύσαν όλη ή Ελλάδα μας. Από τη Θράκη ως την Κρήτη και από τις Κυκλάδες ως την Ήπειρο.

Άγνωστοι πριν χωρίς τίποτε να μας ένωνει ύπρηχαν πιθανότητες ποτέ να μη συναντηθούμε... Κι' όμως στους λίγους αυτούς μήνες που ζήσαμε μαζί, γίναμε φίλοι, αγαπηθήκαμε, νοιώσαμε μαζί ένα πλήθος χαρές και λύπες αίστανθήκαμε τέλος μαζί όλες εκείνες τις απογοητεύσεις που νοιώθει κάθε νέος στους πρώτους μήνες της στρατιωτικής του ζωής...

Οι μήνες αυτοί πέρασαν γρήγορα χαράζοντας μες στο μυαλό μας ένα σωρό αναμνήσεις, εικόνες και συμβάντα που όσο και αν πίκραναν κάποτε τη θέλησή μας όργότερα θα τις θυμόμαστε με μιὰ λυπημένη νοσταλγία όνειροπολώντας το σημερινό καιρό... Ύστερα από λίγο όταν οι γραμμές αυτές θάχουν δημοσιευτή τὰ 25 αυτά παιδιά θάχουν ξεκινήσει και πάλι και θάχουν πάει εκεί που πρόσταξε ή πατρίδα. Καθ' ένας τους κάτω από την προσταγή μιὰς σιωπηλής και άμετάβλητης μοίρας θα γνωρίσει νέους ανθρώπους και άγνωστα μέρη που ίσως κάποτε παιδί να όνειροπόλησε.

Η σημερινή ζωή μ' αυτούς που την άπετέλεσαν έδω θα ξεχαστή σιγά-σιγά, ό λεπτομερείες της θα λησμονηθούν και από τόν καθένα σημερινό φίλο θα μένει μιὰ άμυδρη ανάμνηση συντροφικότητας με μιὰ εικόνα που θα χλωμιάζει με το πέρασμα του καιρού.

Θυμάμαι σαν ήμουνα μικρός στις χειμωνιάτικες βεγγήρες πώς άκουγα μ' ένδιαφέρον τους μεγάλους να διηγούνται περιστατικά από την στρατιωτική τους ζωή.

Όλοι είχαν δει στα χρόνια τους δυό και τρεις πόλεμους και είχαν σαν όλες σχεδόν τις γενεές αντίκρ-

σει πολλές φορές το θάνατο είτε στα χαρακώματα κάποιας μακρινής πεδιάδας είτε στα βράχια κάποιου άγνωστου βουνού. Είχα παρατηρήσει τότε να σταματούν για λίγο σκεπτικοί με μιὰ άόριστη άνησυχία όλο νοσταλγία και πίκρα και ν' αναφέρουν όνόματα συνάδελφων που είχαν μαζί άτενίσει το σκοτεινό πρόσωπο του θανάτου, και που κείνη τη στιγμή βρισκόταν πολύ μακριά, άγνωστο που, ή πιστοί στα πατροπαράδοτα ιδανικά της φυλής, είχαν μείνει στα έρημικά έκείνα μέρη, σύμβολα μιὰς άνεκτίμητης θυσίας και άγρυπνοι φύλακες των έθνικών παραδόσεων του γένους μας.

Μικρός τότε δεν μπορούσα να αίστανθώ τὰ αίσθηματά που γέμιζαν τις ψυχές των, έπρεπε να περάσουν χρόνια έλόκληρα να βρεθώ στην ίδια τους θέση για να τους καταλάβω. Έπρεπε ν' αντίκρυσω στην ώρα του χωρισμού δυό χοντρά δάκρυα να κυλούν στο χλωμό πρόσωπο του Γ. Α, να δώ το εύθυμο και αισιόδοξο πάντα πρόσωπο του Π. Μ. να σκιάζεται με κάποιο σύννεφο μελαγχολίας, ν' αντίκρυσω τὰ γεμάτα συγκίνηση μάτια του Ν. Ε., να παρατηρήσω τη πίκρα που κρυβόταν κάτω από το χαμόγελο του Β. που πάντοτε γελοόσε, να άκούσω τέλος τις τόσες και τόσες εύχές που άθελά μας, αϋθόρμητα άνέβηκαν στα χείλη μας, για να νοιώσω και γώ το ίδιο αίσθημα, την ίδια γοητεία που ένιωθαν τότε αυτοί, και που μέσα σ' ούτη ντύνονται όλα τὰ πρόσκαιρα και τὰ έφήμερα που πρόκειται να οβηστούν και να πεθάνουν και που την νοιώθουμε περισσότερο με το πέρασμα του καιρού...

Κι' οι μήνες περνώντας θα μας φέρουν χρόνια μπροστά, θα ξανάρθουν και πάλι καλές μέρες για την πατρίδα μας και ήσυχια ειρηνικά χρόνια... Θα γρίσουμε και πάλι μιὰ μέρα στα σπίτια μας στα μέρη που γεννηθήκαμε και πρωτοαγαπήσαμε... Οι μεγάλοι θάμαστε μεις... Και τότε σε ώρες ήσυχες σε χειμωνιάτικα παγωμένα βράδια θα θυμόμαστε με την ίδια πονεμένη νοσταλγία όλα τὰ σημερινά χρόνια που θάχουν περάσει άγύριστα κλέβοντας μαζί τους και όλες τις χαρές της νεανικής ήλικας.

Θά θυμόμαστε τότε σκόρπια όλους τους φίλους που γνωρίσαμε στην στρατιωτική μας ζωή και ό νοός μας σταματώντας στην σημερινή περίοδο θα προσπαθή να ξαναφέρη την άμυδρη μορφή ένός ένός από τὰ εικοσιπέντε παιδιά που κάποτε μ' αυτά ζήσαμε...

Οι μορφές των άξωματικών που γνωρίσαμε σ' αυτό το Κέντρο θα τις πλαισιώνουν και σ' όλους μας θα είναι προσφιλής ή ανάμνησις του λοχαγού κ. Α. Σεμιτέκολου, των ύπολοχαγών κ. κ. Νικολούδη και Χρυσόγένη ως και των άνθυπολοχαγών κ. κ. Μπατίλα, Κολούσια και Γώγου. Όλοι τους μας φρόντισαν και μς αγαπήσαν και τó ένδιαφέρον τους για μς, άφισε μιὰ καλή και εύχάριστη θύμηση, που θα μένη για πάντα...

Ός τότε όλα τους σαν γνήσια Έλληνόπουλα θα έργαστούν νύκτα και ήμέρα κάτω άπ' όλες τις συνθήκες για το μεγαλειό και την δόξα της Έλληνικής σημαίας.

Καθ' ένας αν χρειαστή θα προσφέρη πρόθυμα και άφανέρωτα όπως οι πατεράδες των και οι πάπποι τους και την ζωή του ακόμα για να μείνη ό τόπος αυτός έλεύθερος και ήσυχος και για να έπικρατήση μιὰ μέρα στον κόσμο ή δικαιοσύνη, ή άγάπη και ή ειρήνη, μιὰ ειρήνη σ' όλη την γη παντοτεινή, που θα γλυκάνη τὰ λίγα χρόνια της ανθρώπινης ζωής, θα καλυτερέψη τις βιωτικές συνθήκες της ανθρωπότητας και θα δώση περισσότερες εύτυχιμένες και χαρούμενες στιγμές στο ανθρώπινο γένος.

Για ένα κόσμο τέλος όπου θα βασιλέψη ό πραγματικός Χριστός της άγάπης και της ειρήνης και όπου οι πόλεμοι και οι ανθρωποφαγές θάνατοι μιὰς ανάμνησις φρικτή και άπαίσια, ύπαρκτή μόνο στο παρελθόν και στην Ιστορία...

Μ. ΧΑΤΖΑΚΗΣ

ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ*

Α΄

Σήμερα, πού—ύστερα άπ' τις ένδοξες νίκες τού Έλληνικού στρατού—καλούμαστε νά κερδίσουμε και τή μάχη τής ειρήνης και τής πολιτιστικής αναδημιουργίας, είναι έλακαιο νά ιδούμε ποιοι είναι οι παράγοντες γιά τή δημιουργία ενός *ύγιους* κι *όλοκληρωμένου πολιτισμού*.

Κατά τή *μαρξιστική διδασκαλία* οι παράγοντες, πού καθορίζουν τήν πολιτιστική εξέλιξη και τις ποικίλες εκφάνσεις τού πολιτισμού είναι οι οικονομικοί ή μάλλον οι παραγωγικές συνθήκες. Ο οικονομικός δηλαδή παράγων είναι κατά τή θεωρία αυτή ο μοναδικός παράγων, πού καθορίζει όλες τις εκφάνσεις τού πολιτισμού. Τό δίκαιον, ή ήθική, ή επιστήμη, ή τέχνη κι' αυτή άκόμη ή θρησκεία, σύμφωνα με τή θεωρία τού Μάρξ (Marx), βασίζονται πάνω στους οικονομικούς παράγοντες. Έκτοίμως τό κέντρον τού πολιτισμού, μά στους κατώτερους ή μάλλον σ' ένα άπ' τούς κατώτερους παράγοντες, δηλαδή τόν οικονομικό. Σήμερα στη φιλοσοφία τού πολιτισμού δέν ήμπορει νά γίνη σοβαρός λόγος γιά τή θεωρία τού Marx, γιατί άναγνωρίσθηκε πώς αυτή άποτελεί άληθινή παραγώρησι τής βαθύτατης ουσίας τού ανθρώπινου πολιτισμού. Τα πνευματικά φαινόμενα είναι τρόπον τινά *υπερβολικά* και *υπεροικονομικά* και δέν διέπονται άπ' τήν ρευστότητα και τή μεταβολή τών οικονομικών συνθηκών. Ο Χριστιανισμός λ. χ. σάν διδασκαλία και κοσμοθεωρία μένει άναλλοίωτος παρ' όλη τήν τεράστια εξέλιξη και μεταβολή τών οικονομικών συνθηκών δια μέσου τών αιώνων.

Σε άνάλογη μονομέρεια πέφτει και ή *«περι πανσεξουαλισμού» θεωρία τού Φρόυντ* (Freud). Κατά τόν Freud ο άνθρωπος βίος άπ' αυτή άκόμη τή βρεφική ηλικία διέπεται άπ' τό γενετήσιο ένστικτο (libido), πού παίζει ρόλο σ' όλες τις ψυχές τής ζωής, άκόμη και στις πύο πνευματικές και έξυγνισμένες (πανσεξουαλισμός). Οι σεξουαλικές επιθυμίες γιά λόγους άνατροφής, περιβάλλοντος, ευπρεπειάς και κοινωνικής ανάγκης άπωθούνται στο *άσυνείδητο*, όπου εργάζονται μακρυνά άπ' τό φώς τής συνειδήσεως. Τό σεξουαλικό όμως ένστικτο δέν παραμένει σέ όλους τούς ανθρώπους στη πρωτόγονη μορφή του, άλλ' ύφίσταται εξιδανίκευσι, έξύψωσι και μετατρέπεται σέ πνευματική και ήθική ενέργεια. Σ' αυτό στηρίζεται ή άξίωσις τού φροϋδισμού νά εξημενύση με τή *«ψυχανάλισι»* όλα τά πεδία τής ανθρώπινης σκέψης και ενεργείας (ψυχολογία τών μαζών, κοινωνιολογία, μυθολογία, φιλοσοφία, θεολογία, παιδαγωγική, φιλολογία, τέχνες, γραμμάρια κ.ο.α.). Σήμερα ή θεωρία τού Freud σάν σύνολο έχει καταπέσει γιά τήν μεγάλη μονομέρειά της. Αν οι εκφάνσεις τού πολιτισμού γεννιούνται κατά μηχανικό τρόπο άπ' τό ένστικτο, δέν εξηγείται γιατί πλεί-

Τού στρατ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Καθηγητού τού Κολλεγίου 'Αθηνών

στα στοιχεία τού πολιτισμού (θρησκεία, ήθική κλπ., περιορίζουν τό γενετήσιο ένστικτο και γίνονται άνασταλτικοί παράγοντες του; Πώς θά εξηγηθώ ότι τά τέκνα καταργούν τούς γεννητόρες τους; Έπειτα μās κάνει έντύπωσι τό έξής γεγονός. Αν και ο Φρόυντ θεωρη ή θρησκεία, όπως και όλα τά στοιχεία τού πολιτισμού, άναγκαίον δημιούργημα τού έξυγνισμένου ένστικτου, έν τούτοις, άντιφάσκοντες πρός τόν έαυτόν του, ένοχλείται πολύ άπ' τή θρησκεία και ιδίως τόν Χριστιανισμό. Γιά τούτο άκριβώς έγραψε 2 βιβλία («Τό μέλλον μās άναπάτης» και «Τοτέμ και Ταμπού»), γιά νά καταπολεμήση τή θρησκεία, χαρακτηρίζοντας αυτή σάν ένα «ομαδικό παραλήρημα». Πρέπει νά σημειωθώ πώς ομαδικό παραλήρημα ο Φρόυντ μόνο στη θρησκεία κατώρθωσε ν' ανακαλύψη και πουνθενά άλλου σ' άλλα στοιχεία τού πολιτισμού, άν και όλα, όπως και ή θρησκεία,—σύμφωνα με τή θεωρία του,—ηγάζουν άπ' τό σεξουαλικό ένστικτο. Αυτό και μόνο άποδεικνύει με πόση έαπολαϊότητα και προκατάληψι ο Φρόυντ ζητεί νά εξημενύση τις εκφάνσεις τού πολιτισμού.

Η μελέτη κι' ή κριτική τής θεωρίας τού Φρόυντ ώδήγησε στη δημιουργία νέων θεωριών. Κατά τήν *«άτομική ψυχολογία» τού Αντλερ* (Adler) άπ' τήν παιδική ηλικία όλες οι εκδηλώσεις τής ζωής τού ανθρώπου, ρυθμίζονται άπ' τήν επίδρασι τού «συναισθήματος μειονεξίας» πού άπ' τά πρώτα χρόνια τής παιδικής ηλικίας γεννιέται μέσα στο παιδί γιά διαφόρους λόγους (έλαττωματικότης σωματικών οργάνων, φτώχεια, ταπεινή κοινωνική θέσις, ασθένειες, οικογενειακά δράματα κ.λ.π.). Τό παιδί κι' άργότερα ο νέος και ο ώριμος άντρας, προσπαθεί νά εξουδετερώση και ύπερικήση τό συναίσθημα αυτό *με αντίρροπη έφεσι πρός επικράτησιν με τήν τάσι πρός έλιβολήν και άπόκτησιν ύπεροχής άπέναντι στους άλλους*. Η τάσις αυτή είναι ή κινητήρια δύναμις τής ζωής και τής δράσεως τού ανθρώπου. Είναι φανερή ή μονομέρεια κι' αυτής τής θεωρίας.

Πολύ πύο ίκανοποιητική είναι ή θεωρία τού *Γιούγκ* (Jung), μεγάλου Έλβετού ψυχιάτρου και ψυχολόγου. Ο Γιούγκ διδάσκει, πώς τό *ύποσυνείδητο* τού ανθρώπου έχει μεγάλη ζωτικότητα, ισχύν και δυναμισμό. Σάν περιεχόμενο έχει τούς πόθους, τις επιθυμίες και τά ιδανικά τής ανθρώπινης φυλής, πού διαποτίζονται άπ' τήν πίστι στο Θ.ό. Βέβαια υπάρχουν μέσα στο ύποσυνείδητο κι' άλλες επιθυμίες, μά αυτές έχουν δευτερεύουσα σημασία. Τό ύποσυνείδητο είναι, σύμφωνα με τήν αρχιτεκτονική τού Γιούγκ, ή έδρα όλων τών αξιολογικών ροπών, ιδανικών αιτημάτων και κανονιστικών άρχών τής ανθρώπινης ψυχής.

* Περίληψις διαλέξεως πού έγινε στο Κ.Ε.Δ. τήν 1-4-50.

(Συνεχίζεται)

Ο Κ. ΕΠΑΡΧΟΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΜΠΟΥΣ

Μετάφρασι τοῦ στρατ. ΒΙΤΑΛΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ κ. ἑπαρχος κάνει τὴν τουρνέ του. Μ' ἀμαξά μπροστά, με λακὲ ἀπὸ πίσω· ἡ ἀμαξά τοῦ ἑπαρχείου τὸν κουβαλεῖ ἀρχοντικώτατα στὶς ἑπαρχιακὲς ψηφοφορίες τῆς Κομποφέ. Ἡ μέρα εἶναι ἐπίσημη κ' ὁ κ. ἑπαρχος ἔβαλε τὸ καλὸ του κεντημένο κοστοῦμι, τὸ μικρὸ του «κλάκ», τὴ κολλητὴ του κυλόττα με τὶς χρυσὲς πλαγινὲς ρίγες καὶ τὸ γιορτάσιμο σπαθί του με τὸ σεντεφένιο πιάσιμο... Στὰ γόνατά του ἔχει ἓνα μεγάλο χαρτοφύλακα ἀπὸ δουλεμένο καὶ πιεσιμένο πετσί. Ὁ κ. ἑπαρχος ἔχει στὰ γόνατά του τὸ μεγάλο του χαρτοφύλακα ἀπὸ δουλεμένο πετσί· τὸ μυαλό του πετάει ἄλλου... πετάει στὸν τρανταχτὸ λόγον πὺν πρέπει νὰ βγάλει ἀμέσως μπροστά στοὺς κάτοικους τῆς Κομποφέ... «Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές...». Ἄλλὰ, ἂν κ' ἔστριψε δεξιότερα τὸ ξανθὸ μετὰξί τῆς φαβορίτας του καὶ ξανάπε εἴκοσι φορὲς συνέχεια: «Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές...» ἢ συνέχεια τοῦ λόγου δὲν θέλει νὰρθεῖ.

Ἡ συνέχεια τοῦ λόγου δὲν θέλει νὰρθεῖ. Κάνει τόση ζέση μέσα σ' αὐτὴ τὴ καρότσα!... Κ' ἀτέλευτη ἀτόσταση ὁ δρόμος τῆς Κομποφέ ξεπλώνει τὴ σκονισμένη του ἔκταση κάτω ἀπ' τὸ μεσημεριάντικο ἥλιο... Ὁ ἀέρας καίει... καί, πάνω στὶς λευκὲς τοῦ δρόμου, τὶς πουντραρισμένες ἀπὸ ἄσπρη σκόνη, γιλιάδες τζιτζίκια παραβγαίνουν σ' ἓνα μονότονον τζιτζίρισμα... Ξάφνου, ὁ κ. ἑπαρχος, νοιώθει κάτι σὺν σκίρτημα. Κεῖ κάτω, στὰ πόδια τοῦ λόφου, ἓνα δασάκι ἀπὸ βελανιδιές, μοιάζει σὰ νὰ τοῦ κάνει σινιάλο.

Τὸ δασάκι με τὶς πράσινες βελανιδιὲς μοιάζει σὰ νὰ τοῦ κάνει σινιάλο: «Ἐλάτε λοιπὸν ἀπὸ δῶ, κύριε ἑπαρχε, νὰ φτιάξετε τὸ λόγο σας· θάστε πολὺ καλύτερα κάτω ἀπ' τὰ δέντρα μου». Ὁ κ. ἑπαρχος ξεμυαλίζεται· πηδαίει κάτω ἀπ' τ' ἀμάξι του καὶ λέει στοὺς ἀνθρώπους του νὰ τὸν περιμένουν, γιὰ νὰ πάη νὰ συντάξῃ τὸ λόγο του μέσα στὸ δασάκι με τὶς πράσινες βελανιδιὲς.

Στὸ δασάκι με τὶς πράσινες βελανιδιὲς ἔχει... καὶ τί δὲν ἔχει: πουλιά, βιολέττες, νεροπηγὲς κάτω ἀπ' τὸ χόρτο... Ὅταν εἶδαν τὸν κ. ἑπαρχο με τὴν ὠραία του κυλόττα καὶ τὸν πέτσινο χαρτοφύλακα, τὰ πουλιά φοβηθῆκαν καὶ πάσαν νὰ κλαιδῶνε· οἱ νεροπηγὲς δὲν ξανατόλμησαν νὰ μουρμουρίσουν καὶ οἱ βιολέττες ξαφανίστηκαν στὸ γρασιδί... Ὅλος αὐτὸς ὁ μικρόκοσμος δὲν εἶχε ποτέ του ξαναδεῖ τὸν κ. ἑπαρχο κ' ἀναρωτιέται σὲ χαμηλὴ φωνὴ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ὠραῖος ἀρχοντας με τὴ χρυσαφένια κυλόττα;

Κάτω ἀπ' τὸ φύλλωμα, σὲ χαμηλὴ φωνή, ἀναρωτιώνταν ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ὠραῖος ἀρχοντας με τὴ χρυσαφένια κυλόττα... Κι' ὁ κ. ἑπαρχος; Γοητευμένος ἀπ' τὴ σιγαλιὰ καὶ τὴ φρεσάδα τῶν βελανιδιῶν, σηκώνει τὶς πάντες τοῦ μαντύα του, κινῶναι τὸ κλάκ του στὸ χορτάρι καὶ θρονιαῖται στὸ γρασιδί, στὰ πόδια μιᾶς καινούργιας βελανιδιάς· ἀνοίγει μετὰ τὸ πέτσινο χαρτοφύλακα στὰ γόνατά του καὶ τραβᾷ ἓνα φύλλο ὑπογραμμοῦ χαρτιοῦ. «Θάνα κανένας ἠθοποιὸς! λέει ὁ σπουργίτης.—Ὁχι, λέει ὁ σπίνος, δὲν εἶναι ἠθοποιὸς ἀφοῦ φοράει χρυσαφένια κυλόττα· θάνα πρίγκηπας».

«Θάνα πρίγκηπας, λέει ὁ σπίνος.—Μῆτε ἠθοποιὸς, μῆτε πρίγκηπας, ξεκόβει ἓνας γέρος παπαγάλος πούχε ζήσει μιὰ δλάκερη ἐποχὴ στοὺς κήπους τοῦ ἑπαρχείου... Ξέρω τί εἶναι... Εἶναι ἓνας ἑπαρχος! —Πὼς εἶναι φαλακρός!» ξεπετάγεται ἓνας κορδαλλὸς με μεγάλη φούντα. Κι' οἱ βιολέττες ρωτᾶνε: «Εἶναι κακός;»

«Εἶναι κακός;» ρωτᾶνε οἱ βιολέττες. Ὁ γέροπαπαγάλος ἀπαντᾷ: «Καθόλου!» Καὶ μ' αὐτὴ τὴ βεβαιοσὴ, τὰ πουλιά ξαναρχίσαν τὸ τραγοῦδι, οἱ νεροπηγὲς ξαναρχίσαν νὰ τρέχουν, οἱ βιολέττες νὰ μισκομυρίζουν, σὺν ὁ κ. ἑπαρχος νὰ μὴν ἦτανε κεῖ πέρα... Ἄναίστητος αὐτὸς, στὸ μέσο δλάκερου τοῦ ὄμουρφου τοπέλου, προσπαθεῖ νὰ τραβῆξαι στὴ καρδιά του τὴ μούσα καί, με τὸ μολύβι σηκωμένο, ἀρχινᾷ τὸ ξαναμάσημα τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου: «Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές... Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές...». Ἐνα ξέσπασμα γέλιου τὸν διακόφτει· γυρνᾷ ἀπότομα καὶ δὲ βλέπει παρὰ ἓνα παχουλὸ τρυποκάρυδο πού, γατζωμένο στὸ «κλάκ», τὸν καμαρώνει γελώντας. Ὁ ἑπαρχος σηκώνει τὶς πλάτες καὶ κάνει νὰ ξαναρχίσει τὸ λόγο του· ἀλλὰ τὸ διαβολεμένο τρυποκάρυδο τὸν ξανασταματᾷ, φωνάζοντίς του δυνατὰ: «Καὶ γιατί ὄλ' αὐτὰ; —Πὼς; γιατί ὄλα αὐτὰ;» λέει ὁ κ. ἑπαρχος κατακόκκινος σὰ ντομάτα καί, διώχνοντας μ' ἓνα κούνημα τοῦ χεριοῦ τὸ ξετσίπωτο ζῶο, ξαναρχίνεται στὴ σύνταξη τοῦ λόγου με μεγαλύτερο πείσιμα: «Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές...».

«Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές...» ξανάπε ὁ κ. ἑπαρχος με μεγαλύτερο πείσιμα· ἀλλὰ νά!... οἱ μικρὲς βιολέττες πὺν ὀρθώνονται στὸ κλωναράκι τους καὶ τοῦ ψιθυρίζουν γλυκά: «Κε ἑπαρχε, μοσκοβολᾷτε σεῖς ὠραῖα, ὅπως ἐμεῖς;» Καὶ οἱ νεροπηγὲς, κάτω ἀπ' τὸ χορτάρι, τοῦ στέλνουν μιὰ θεῖα μουσικὴ καί, μέσ' στὰ κλαριά, πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του, κοπάδια ἀπὸ πουλάκια τοῦ προσφέρουν τὶς καλύτερες συμφωνίες τους καὶ λὲς πὸς ὄλο τὸ δασάκι ἔχει βαλθεῖ νὰ μὴ τὸν ἀφήσει νὰ συντάξῃ τὸ λόγο του.

Ὁ δλάκερο τὸ δασάκι δὲν θέλει νὰ τὸν ἀφήσει νὰ συντάξῃ τὸ λόγο του... Ὁ κ. ἑπαρχος, μισοζαλισμένος ἀπὸ τὶς δημοφες μυρουδιές, μεθυμένος ἀπ' τὴ μουσικὴ, δοκιμάζει ἀνώφελα ν' ἀντισταθεῖ στὴ νέα γοητεία πὺν τὸν συμπερνᾷ. Γέρνει με τοὺς ἀγκῶνες στὸ χορτάρι, ξεκουμπώνει τὸν ὠραῖο του μαντύα, ψελλίξει ἀκόμα δῶο-τρεις φορὲς: «Κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές... κύριοι καὶ ἀγαπητοὶ διοικητές... κύριοι καὶ ἀγα...». Μετὰ στέλνει στὸ διάολο τοὺς κυρτοὺς καὶ τοὺς διοικητές, καὶ ἡ μούσα τῶν ἀρχοντικῶν ἐνώσεων δὲν ἔχει παρὰ ν' ἀλλάξῃ φύλλο.

Γύρνα φύλλο, ὦ μούσα τῶν ἀρχοντικῶν ἐνώσεων! Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα, οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἑπαρχείου, ἀνήσυχτοι γιὰ τὸ κύριό τους, μπῆκαν στὸ δασάκι, εἶδαν ἓνα θέαμα πὺν τοὺς ἔκανε νὰ γουρλώσουν, ἀπὸ παραξενειά, τὰ μάτια... Ὁ κ. ἑπαρχος ἦτανά ξάπλα στὸ χορτάρι. Εἶχε βαλμένο τὸν μαντύα ἀπὸ κάτω καὶ μασουλίζοντας κάτι βιολέττες ἔγραφε... ὁ κ. ἑπαρχος ἔγραφε στίχους!

Η ΣΕΛΙΔΑ **7** ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ **8** ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ **9** ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ **10** ΛΕΙΠΕΙ

Με τὸν ἐρχομὸ τοῦ Πάσχα, παρατηρήθη πρὶν ἀρκετὲς μέρες μιὰ ἰδιαίτερη καὶ ἀσυνήθιστη ζωηρότητα στὸ ΚΕΔ.

Ἡ Σαβαστὴ Διοίκηση προαισθανομένη τὶς νοσταλγίες ποὺ θὰ ἔφεραν οἱ μέρες αὐτές, στοὺς ξενητεμένους στρατιώτες καὶ γενικότερα στοὺς ἐν στολῇ ὑπηρετούντας τὴν πατρίδα, προσπάθησε ὅσο μπορούσε καλύτερα νὰ φαιδρύνῃ τὶς ἅγιες μέρες αὐτές, συνερίζοντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ τὸν παρολαρᾶδοτο πανηγυρικὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα στὸν Ἑλληνικὸ Στρατό. Ἔτσι πρὶν μέρες ἀπὸ τὴ Μ. Πέμπτη, ἄρχισαν οἱ προετοιμασίες. Στολιστήκε κατάλληλα μὲ μυρτιές, δάρφνες καὶ σημαῖες ὅλο τὸ στρατόπεδο καὶ δόθηκε μιὰ ἑορταστικὴ ὄψη στὴν αἴθουσα τοῦ Θεάτρου καὶ τῆς Λέσχης ἀξιωματικῶν. Ἰδιαίτερα ἀνεζητήθησαν οἱ ἔχοντες εἰδικὲς γνώσεις καὶ κάποια σχετικὴ πείρα γιὰ τὸν καθιερωμένο πασαλιάτικο ὀβελία.

Εὐτυχῶς βρέθηκαν πάρα πολλοί, ποὺ πρόθυμα ἀνέλαβαν τὴ δουλειά τους ἀπὸ τὸ Μ. Σάββατο καὶ μὲ μεγάλη ἐνσυνειδησία τὴ συνέχισαν ὅλη τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα.

Κατὰ καλὴ τύχη ὁ καιρὸς ἀπὸ τὴν Μ. Πέμπτη, ἄρχισε νὰ χειροτερεύῃ καὶ ἔτσι τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ὁ καιρὸς ἦταν συννεφιασμένος καὶ βροχερός. Τὸ βράδυ τοῦ ἑαταρίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἀρκετοὶ στρατιώτες εἶχαν κατέβει ὡς παρατάξις τὶς διάφορες ἐκκλησίες τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κακοκαιρία ὅμως καὶ ἡ βροχὴ τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως τοὺς στέρησε τῆς ἰδιαίτερης εὐχαριστήσεως ποὺ θὰ ἔνοιωθαν ἂν ὁ καιρὸς ἦταν καλός.

Τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τὸ πρωὶ ἀμέσως, ἔφθασε στὸ Κέντρο ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν ὁποῖον ὀλόκληρο τὸ ΚΕΔ ὑπεδέχθη μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν. Ὁδηγήθη εἰς τὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν ὅπου κατὰ τὸ συνθημιμένο ἔθιμο, τσούγκρισε τὸ κόκκινο αὐγὸ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας τοῦ Κέντρου.

Λίγο ἀργότερα, ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν καὶ οἱ πρῶτοι γνωστοὶ καὶ συγγενεῖς τῶν στρατιωτῶν καθὼς καὶ ἓνα πλῆθος πολιτῶν. Ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ Λεωφορεῖα διατηρήθη ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ βροχερός καιρὸς δὲν ἐπηρεάσε πολὺ τὸ Πασσαλινὸ γλέντι.

Οἱ ξένοι ὀδηγοῦντο στὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν καὶ στὸ θέατρο ὅπου ὅλος ὁ χώρος εἶχε στρωθεῖ μὲ τραπέζια κατάφορτα μὲ ψητά, ἀυγά, γλυζά, κολούρια κλπ. Τὸ κρασί ἦταν ἀφθονο καὶ σκόρπισε σ' ὅλους τὸ κέφι καὶ τὴν χαρὰ ὡς ἀργὰ τὴν νύχτα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, κατέφθασε στὸ ΚΕΔ δίδοντας ἓνα εὐχάριστο καὶ χαρούμενο τόνο στὴ γιορτὴ καὶ ἓνα πλῆθος ἀπὸ ὀραϊκόκοσμο ἀποτελούμενο ἀπὸ φίλες, γνωστούς καὶ συγγενεῖς τῶν στρατιωτῶν. Ὅλοι τους, θέλοντας νὰ εἰσδύσουν στὴν ἰδιαίτερη ζωὴ μας γιὰ τὴν ὁποία πολλὰ λίγα γνωρίζουν, γύρισαν ὀλόκληρο τὸ στρατόπεδο κάνοντας ἓνα σωρὸ ἐρωτήσεις.

Πῆγαν στὰ μαγειρεῖα, εἶδαν ἀπὸ μακρὰ τὸ Παι-

δαρχεῖο, τὸ Λουτρό καὶ γύρισαν ἀρκετὴ ὥρα στοὺς θαλάμους γιὰ νὰ δοῦν ποῦ κοιμούνται τὰ προσφιλῆ των πρόσωπα. ἤκουσθησαν πολλὰ σχόλια καὶ συνέβησαν πολλὰ ἀνέκδοτα. Π.χ. ἀδελφὴ γνωστοῦ μου, ὅταν μπῆκε στὸ θάλαμο εἶπε τοῦ ἀδελφοῦ της: «Πές μου σὲ ποιά σειρά εἶναι τὸ κρεβάτι σου καὶ θὰ τὸ εὔρω μόνη μου...»

Καὶ ρίχνοντας μιὰ ματιὰ τὸ βρήκε πρᾶγματι. Ὅταν ἤρωτήθη πῶς τὸ βρήκε ἀπήντησε:

— Ἀπὸ τὴν ἀκαταστασία!!...

Ἀρκετὲς, καὶ εἶναι περίεργο, νοστάλγησαν τὴν ζωὴ τοῦ φαντάρου καὶ παρσπονέθησαν γιὰ νὰ μὴ γεννηθοῦν καὶ αὐτὲς ἄνδρες.

Καὶ τὸ παράκονό τους αὐτὸ μπορούσε νὰ ἐκπληρωθῆ γιὰτὶ βρέθηκαν μερικοὶ νὰ νοσταλγήσουν τὴν ἀμεριμνη καὶ ἡσυχὴ ζωὴ τοῦ κοριτσιοῦ καὶ τῆς γυναικίας (ἂς μὴ κακοφανῆ στὶς συμπαθέστατες ἀναγνωστρίδες μας ἡ γνώμη μας αὐτὴ γιὰ τὴν ζωὴ τους...) ἂν μιὰ τέτοια ἀντικατάστασις ἦταν δυνατὴ.

Τέλος, τὸ βραδυ, μὲ γέλοια καὶ μὲ εὐχές, διελύθη ἡ εὐχάριστη αὐτὴ γιορτὴ, ποὺ σκόρπισε σ' ὅλους τὸ κέφι καὶ τὴν ξεγνοιασιά, καὶ ὅταν στὶς 10 1/2 καὶ πάλι ὁ σαλπικτὴς σήμανε τὸ βραδυνὸ σιωπητήριο, μαζί μὲ τὸν ἀντίλαλο τῆς σάλπιγγας, ἀτλώθηκε καὶ ἡ νεκρικὴ σιγὴ τῆς νύχτας, ποὺ ἦρθε ὕστερα ἀπὸ μιὰ εὐτυχημένη μέρα, γιὰ νὰ συγχέσῃ τὴν συννημισμένη ρουτίνα τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς, ποὺ μέσα στὸν γιορτάσιμο παλμὸ ξεχάστηκε καὶ σβύστηκε γιὰ λίγο...

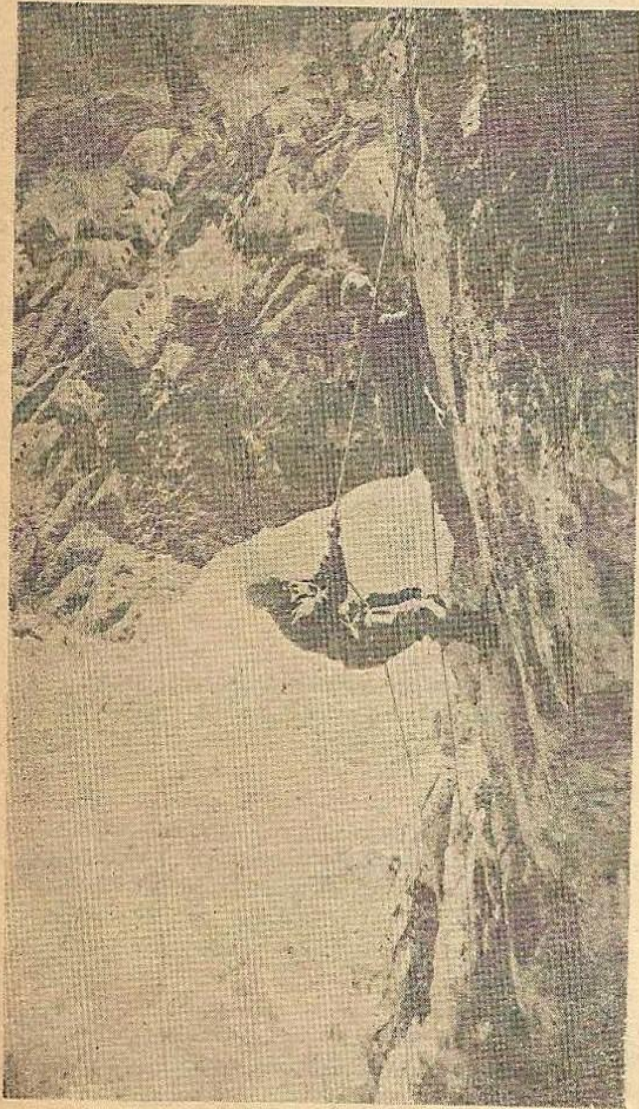
— Μὲ τὶς γιορτὲς δόθηκαν ἀρκετὲς ἀδειες. Παιδιά ποὺ εἶχαν δύο χρόνια ἢ καὶ περισσότερο νὰ κάνουν Πάσχα στὰ σπίτια τους θὰ μπορούσαν φέτος νὰ γιορτάσουν μὲ τοὺς δικούς τους. Ἀπὸ μέρες συζητοῦσαν γιὰ τὶς πολυπόθητες αὐτές ἀδειες, τριγυρίζοντάς τους μὲ τὴν χάρη ποὺ δίνουμε σ' ὅλα τὰ ἀνευρεμένα. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ στὶς λίγες μέρες θὰ ξαναθυμηθοῦν ὅλη τους τὴν περασμένη ζωὴ. Στὸ χωριὸ ἢ στὴν πολιτεία τὸ κάθε τι θὰ τοὺς φέρῃ εἰκόνας καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸν περίβολο καὶ τὴν αἰλὴ τῆς γνώριμῆς τους ἐκκλησοῦλας, ὡς τὴν χθεσινὴ παιδοῦλα ποὺ ἀγνωρίστη πιά σήμερα θὰ τοὺς κυττάζῃ γαμογελώντας.

Οἱ δικοὶ τους θὰ τοὺς δεχθοῦν μὲ ἀγάπη, θὰ τοὺς βροῦν ἀλλαγμένους καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὸν χαρακτήρα καὶ στὸ σῶμα καὶ ἡ μετῆρα τους θαυμάζοντας θὰ τοὺς πῆ: «Πόσο ἄλλαξες παιδί μου». Στὴν γειτονιά τους, στὸ σπίτι τους, στὴν ἀγορὰ θὰ νομίσουν πῶς βρήκαν παντοῦ ἄλλαγες μὰ στὴν πραγματικότητα τίποτε δὲν θάῃ προστεθῆ στὴν παλιὰ ζωὴ ποὺ γνώριζαν καὶ τὸ μόνο ποὺ θάῃ ἀλλάξῃ θάναί ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός τους. Καὶ τὸ βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τὴ φλόγα τοῦ κεριοῦ ποὺ θὰ κρατοῦν, σταματώντας τὴν ματιὰ τους, θὰ βυθιστοῦν σὲ σκέψεις, ἀναζητώντας λόγια γιὰ νὰ μπορούσαν νὰ ἐκφράσουν αὐτὰ ποὺ αἰσθάνονται. Καὶ τὴν ἐπαύριο ἀφήνοντας καὶ πάλι τὴν ἐπαρχιακὴ πόλη, θὰ ξεκινήσουν συνοδευμένοι ἀπὸ τὶς καλύτερες εὐχές τῶν γνω-

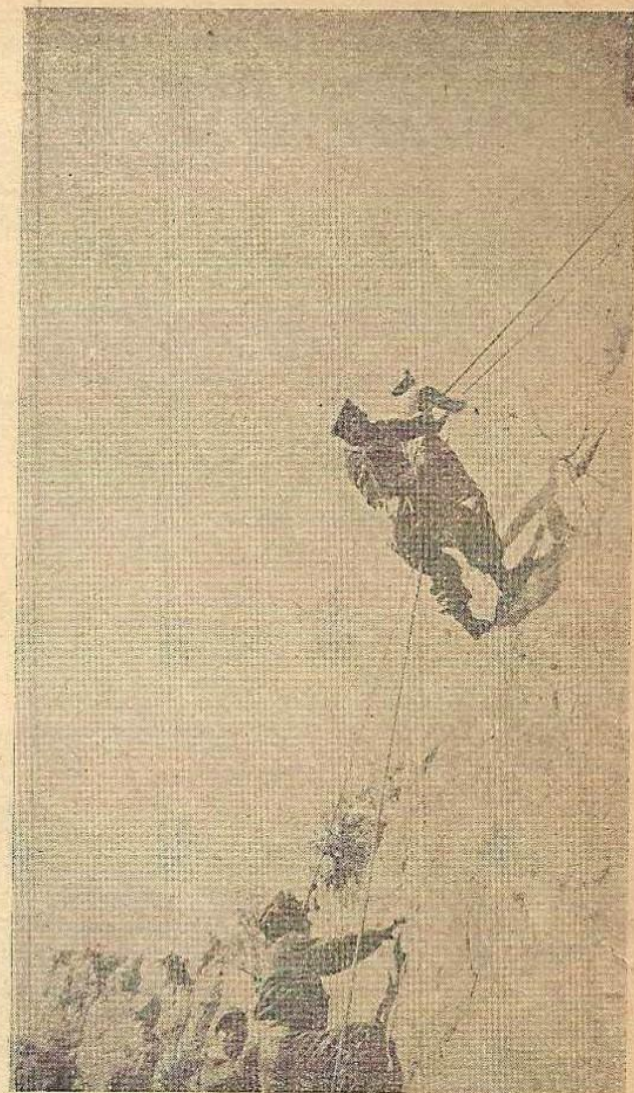
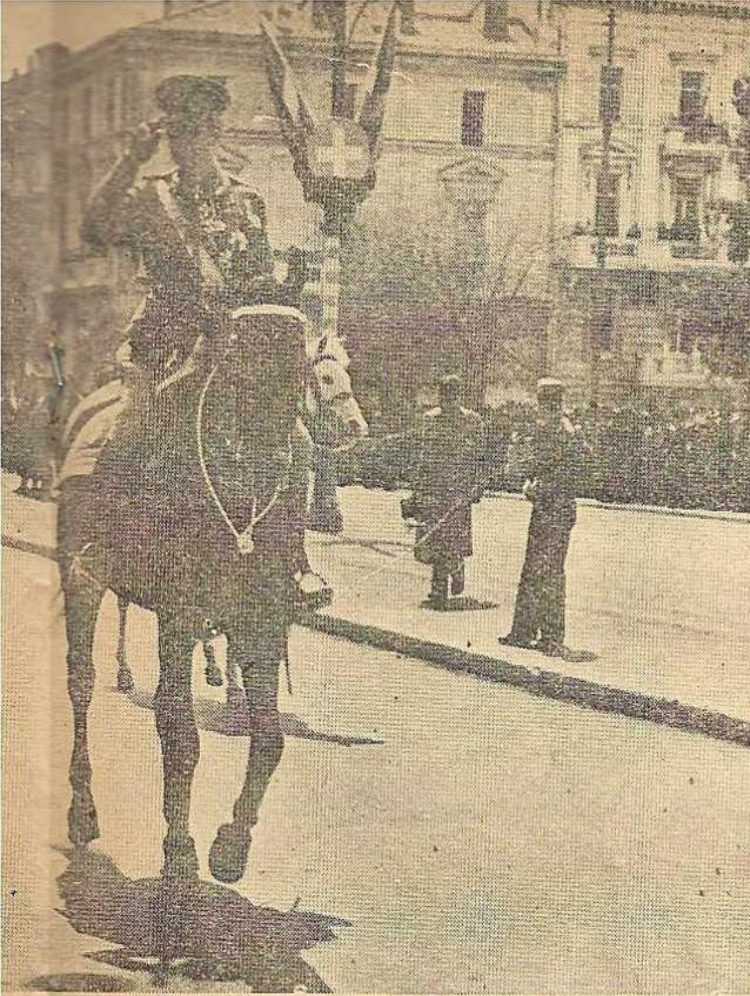
(Συνέχεια εἰς τὴν 18 σελίδα)

Πριν στρατοπεδεύση τὸ τμήμα καὶ ἐνῶ οἱ ἐγκαταστάται ἀπλώνουν τὶς γραμμές, οἱ τηλεφωνηταὶ στήνουν τὸ Τηλεφ. Κέντρον γιὰ νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως τὴν ἐργασία των.

Ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση τῶν Λ.Ο.Κ.
Σχ. Ὀρεινοῦ Ἀγῶνος, Ἀναρρίχσεις.

Άπο την έκπαίδευση τών Λ.Ο.Κ.
Σχ. Όρεινου Άγώνος. Άναρρίχησις

Πάσχα στο Α΄ Τάγμα Μακρονήσου

ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΑΙΩΝ

Διερωτάται συχνά κανείς, εάν στρατιωτικά τινες υπηρεσίες και σεβαστός αριθμός εκ του προσωπικού επικοινωνιών, δέν βλέπουν εις την υπερ-μαντικήν αυτήν αντίληψιν σχετικώς με την διάδοσιν των ραδιοφωνικών κυμάτων.

Πρην συνεχίσωμεν, εν τούτοις, ως άφησάμεν κατά μέρος τους δραστηρίους τεχνικούς και τους καρκινω

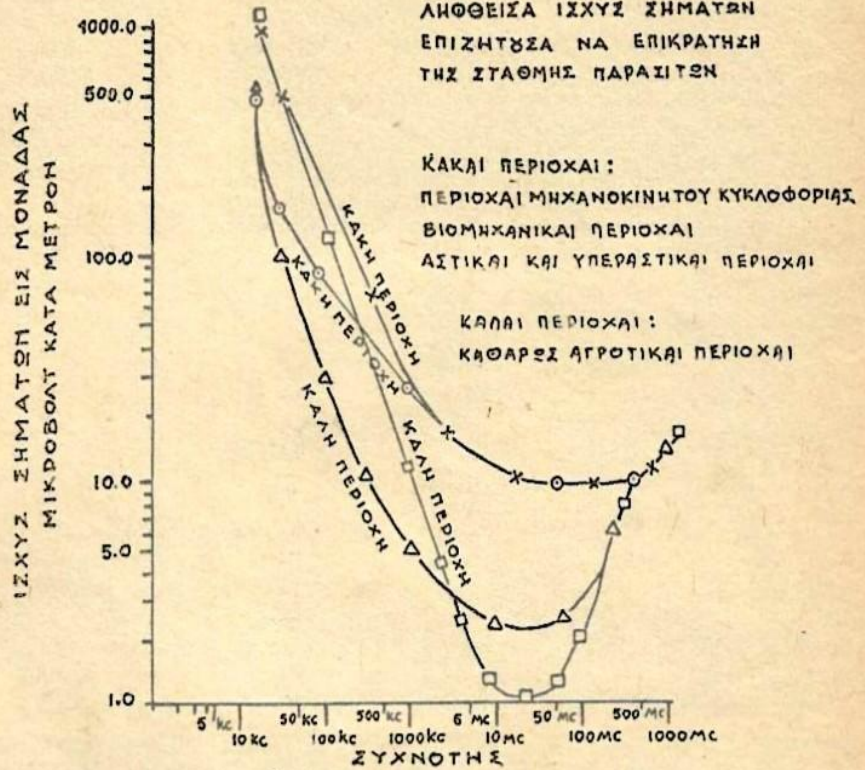
μόντας σοφούς, οι οποίοι μετά κόπου αναπνέοντες, λέγουν «όλοκληρώσατε την έξιωσιν και...». Και τούτο όχι διότι προτιθέμεθα να μειώσωμεν ή να παραγνωρίσωμεν την άξίαν των. 'Αλλ' ή έπιθυμία μας είναι να προκαλέσωμεν άπλωρς τό ενδιαφέρον των στρατιωτικών έπειρών, οι οποίοι καίτοι δέν άποδίδουν σημασίαν εις την τεχνικήν πλευράν του άσυρμάτου. Έξουν εν τούτοις, να αντιμετώπισουν ένίστε τό πρόβλημα της κατασκευής ένός ραδιοφωνικού κυκλώματος. Νομίζομεν ότι τό τεχνικόν προσωπικόν και οι έπόπται, πολύ συχνά παραβλέπουν τους άπλωρς κοινούς διαδόσεως των ραδιοφωνικών κυμάτων και σπαταλούν ούτω πολύτιμον χρόνον λόγω κακής χρησιμοποίησεως των κεραιών. Θά έπρεπε πās τις να έξη αντίληψη ότι όταν μία κεραία δέν άποστέλλει κύματα πρός μίαν δευτέραν κατεύθυνσιν, τότο δέν σημαίνει ότι πταίει άπωσθήποτε ό σταθμός άσυρμάτου. Τούτο μάς ό ηγει εις δύο σοβαρά, ως είπωμεν, θεωρήματα:

(α). 'Εάν μία κεραία δέν άποστέλλει κύματα πρός μίαν έπιθυμητήν κατεύθυνσιν, δέον να περιστρέψωμεν ούτην μέχρις ότου έπιτύχομεν τόν σκοπόν μας. Τούτο είναι ή παλαιά μέθοδος του όρους του Μωάμεθ, λησμονείται όμως συχνά από τους πιστούς.

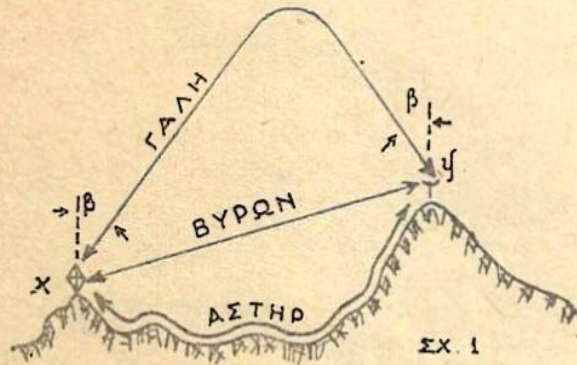
(β). 'Εάν εις μίαν δεδομένην συχνότητα, δέν όφίσταται ραδιοφωνική διάβασις μεταξύ των σημείων X και Ψ κομμάτι ένέργεια ή μεταβολή εις άλλην κατάλληλον συχνότητα, δέν θα άποκαταστήση την ραδιοφωνικήν έποψη.

'Εάν έξεετάσωμεν τό δεύτερον εκ των θεωρημάτων τούτων εισερχόμεθα εις την σφαίραν της φυσικής, την

ε του εύρισκομένου υπεράνω του Pea Ridge, της πολιτείας του 'Αρκάνσας, την 0101 ώραν της 16ης Αυγούστου 1941. Ούχ ήτιον έπιθυμούμεν να μάθωμεν διατι μία άπολύτως καλή ραδιοφωνική διάρρηξ, την όποιαν έχρησιμοποίησαμεν IC0 τοίς 100, καθ' όλον τό άπόγευμα, αίφινιδίως έξασθενίζει και έξαφανίζεται. 'Η έξήγησις θα ήδύνατο να είναι ότι αι ήλιακαι άκτίνες

ΔΙΑ ΠΛΑΤΟΣ $\left\{ \begin{array}{l} 0^\circ - 10^\circ \\ 10^\circ - 30^\circ \\ 30^\circ - 50^\circ \\ 50^\circ - 90^\circ \end{array} \right.$ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΕ ΕΠΙ $\left\{ \begin{array}{l} 5 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{array} \right.$

σχετιζομένην με την διάδοσιν των ραδιοφωνικών κυμάτων, ένα μηχανισμόν λίαν περίπλοκον, όστις όμως εύ-τυχώς υπόκειται εις πρακτικήν εφαρμογήν. "Όσον άφορᾷ ήμās όμολογοϋμεν ότι ή θεωρητική πλευρά του ζητήματος, δέν μάς ένδιαφέρει, όπως δέν μάς ένδιαφέρει ή εις ήλεκτρονία πυκνότης του σοραδικού στρώματος

του προχωρημένου άπογεύματος έξασθενίζουν εις τοιοϋτον βαθμόν, ώστε τα άνωτερα στρώματα της άτμοσφαιρας, να χάνουν την Ικανότητά των να έπιστρέφουν τα κύματα εις την γην. Κατ' αυτών τόν τρόπον άντι να διαβιάσωμεν μίαν αίτησιν άποστολής τεσσάρων τόννων έντύπων τύπου 36-B-O-O, άρχίζομεν οίφινιδίως να παρενοχλοϋμε τό πνεϋμα του πτωχού μας θείου Σναίζι, τό όποιον την στιγμήν εκείνην συμβαίνει να πλανάται μεταξύ του τετάρτου και του πέμπτου ούρανοϋ, κάπου εις την περιοχήν του Πλούτιωνος.

Μετα μεγαλυτέρου άσφολως ένδιαφέροντος έπιθυμούμεν να μάθωμεν, πώς τα ραδιοφωνικά κύματα ταξιδεύουν από τό σημείον X εις τό σημείον Ψ, θέμα τό όποιον μάς οδηγεί εις την εϋτελή συνήθεια να αναφερθώμεν εις τό σχέδιον 1.

'Εάν ό πομπός μας έχει έπαρκή ισχύν, δυνάμεθα να χρησιμοποιήσωμεν την διάβασιν 'Αστήρ. 'Εάν ή διάβασις Βύρων είναι ήσσονος αντίστασεως δυνάμεθα να χρησιμοποιήσωμεν αυτήν.

'Εάν οϋτε ό 'Αστήρ οϋτε ό Βύρων έργάζονται, θα δυνηθώμεν εις περιπτώσεις τινάς να χρησιμοποιήσωμεν την διάβασιν Γαλή, έπιλέγοντες μίαν κατάλληλον συχνότητα. Βεβαίως δέν θα παραβλέψωμεν την δυνατότητα της συγχρόνου διαβιάσεως δια των αυτών οδών άλλων σημάτων.

'Εάν συμβή τούτο, δέον να αναμένωμεν ταχείαν έξασθένησιν εις την διαβίβασιν των σημάτων μας. Κατά μίαν πρώτην προσέγγισιν, δυνάμεθα να είπωμεν ότι ό 'Αστήρ και ό Βύρων είναι μάλλον σταθεροί πολιταί έφ' ή Γαλή είναι ένας ρωμαντικός παραστρατημένος, ό όποιος σήμερα εύρίσκεται έδω και αύριον άλλοϋ.

* 'Αναδημοσίευσις εκ του περιοδικού «SIGNALS» όργανου της 'Ενώσεως 'Επικοινωνιων των 'Ενόπλων Δυνάμεων των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικης.

Η ΣΕΛΙΔΑ **15** ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ **16** ΛΕΙΠΕΙ

ξιά από τη φέρουσα συχνότητα και 4500 κύκλους άριστερά. Δηλαδή, όλικό πλάτος τής ζώνης: 9000 κύκλοι ή 9 χιλιοκύκλοι.

Γιά νά μήν ένοχλούνται, λοιπόν, μεταξύ τους οί διάφοροι Ραδιοφωνικοί πομποί, έδωσαν στον καθένα, ύστερα από διεθνή συμφωνία, ένα πλάτος ζώνης τουλάχιστο 9 χιλιοκύκλων. "Αν δητε πράγματι έναν κατάλογο Πομπών, θά διαπιστώσετε πώς όλοι αύτοί, αν δέν έχουν την ίδια συχνότητα, έχουν διαφορά στή συχνότητά τους τουλάχιστο 9 χιλιοκύκλους. Δίπλα στον πομπό "Αθηνών, πού έκπέμπει με συχνότητα 601 χιλιοκύκλων, είναι, από τή μιá μεριά, ó πομπός τής Βιέννης με συχνότητα 592 χιλιοκύκλους και από τήν άλλη, ó πομπός τής Φλωρεντίας με συχνότητα 610 χιλιοκύκλους. Διαφορά πάντοτε 9 χιλιοκύκλοι. Στή διάθεση λοιπόν των Ραδιοφωνικών πομπών, βρίσκεται πάντοτε μιá ζώνη συχνότητων 9 χιλιοκύκλων.

Τό πλάτος ζώνης στήν Τηλεόραση.

Γιά τούς τηλεορατικούς, όμως, πομπούς αύτή ή ζώνη των 9 χιλιοκύκλων είναι πάρα πολύ μικρή, γιά τούς άκόλουθους λόγους:

"Όπως και προηγουμένως είπαμε, αν παραδεχτούμε πώς ή εικόνα αναλύεται σε 350.000 σημεία, 350.000 ρευματικές κρούσεις γιά κάθε εικόνα έρχονται νά διαμορφώσουν τό φέρον κύμα του τηλεορατικού πομπού. "Αν ή εικόνα άποτελείται από 350.000 διαδοχικά άσπρα και μαύρα σημεία, και αν σαρώνεται σε 1 δευτερόλεπτο, οί ρευματικές κρούσεις πού προκαλούνται από ένα τέτοια σάρωμα αντιστοιχούν σε συχνότητα $350.000/2=175.000$ κύκλους ή 175 χιλιοκύκλους, άφοϋ ένα μαύρο κι ένα άσπρο σημείο τής εικόνας αντιστοιχούν σε έναν κύκλο ή περίοδο του ρεύματος. "Επειδή όμως δέ στέλνουμε μιá μονάχα εικόνα στο δευτερόλεπτο, αλλά 30, συνάγεται ότι ή συχνότητα γίνεται $175 \times 30=5250$ χιλιοκύκλοι. Αύτοί θά βρίσκονται και πρós τά δεξιά και πρós τά άριστερά τής συχνότητας του οδηγού κύματος. Θά σχηματίσουν, λοιπόν, μιá ζώνη με πλάτος 10.500 χιλιοκύκλων, αντί των 9 μόνο χιλιοκύκλων πού έχουμε στή Ραδιοφωνία.

Βλέπουμε, λοιπόν, πώς στήν Τηλεόραση έχουμε ανάγκη από μιá ζώνη πλάτους 10.500 χιλιοκύκλων ή 10,5 μεγακύκλων.

Γιατί παραδεχόμαστε τά υπερβραχεία.

Τό όλικό πλάτος, πού διαθέτει ή περιοχή των μεσαίων κυμάτων, δηλαδή από τά 100—1000 μέτρα, και πού αντιστοιχεί σε συχνότητες από 3000—300 χιλιοκύκλους, είναι γιά τούς 350 περίπου ραδιοφωνικούς σταθμούς πού λειτουργούν σ' αύτήν, 2700 χιλιοκύκλοι. "Η περιοχή, λοιπόν, αύτή άπορρίπτεται μετά πολλών επαινών, γιατί χρειαζόμαστε ένα μόνο σταθμό τηλεοράσεως, μιá ζώνη με πλάτος 10.500 χιλιοκύκλων.

Στήν περιοχή των βραχέων κυμάτων, από τά 10 ως τά 100 μέτρα, (συχνότητες από 30.000—3000 χιλιοκύκλοι), έχουμε διαθέσιμη μιá ζώνη από 27.000 χιλιοκύκλους.

Και ενώ σ' αύτήν τή ζώνη χωρούν 3000 ραδιοφωνικοί πομποί, μονάχα 2 τηλεορατικοί πομποί, ó καθένας με πλάτος 10.500 χιλιοκύκλων, μπορούν νά χωρέσουν.

Στήν περιοχή των υπερβραχέων κυμάτων, όμως, δηλαδή από τό 1 ως τά 10 μέτρα, (συχνότητες 300.000—30.000 ΧΚ), έχουμε διαθέσιμη ζώνη με πλάτος 270.000 χιλιοκύκλων. "Εδω χωρούν τριάντα χιλιάδες ραδιοφωνικοί πομποί και 25 τηλεορατικοί.

Κι' αν φτάσουμε στήν περιοχή των εκατοστών του μέτρου δηλαδή των μικροκυμάτων, από τά 10 εκατοστά ως τό 1 μέτρο, συχνότητες 3.000.000—300.000 ΧΚ), έχουμε διαθέσιμη ζώνη πλάτους 2.700.000 χιλιοκύκλων ή 2700 μεγακύκλων. "Εδω χωρούν 300.000 ραδιοφωνικοί πομποί και 257 τηλεορατικοί. Νά, λοιπόν, γιατί ή τηλεόραση δουλεύει στα υπερβραχεία κύματα και προμηνύεται πώς θά κατέβη ίσως και στήν περιοχή των κυμάτων κάτω του 1 μέτρου. "Ηδη πληροφορούμεθα, ότι ή τηλεόραση με 1000 γραμμές θά δουλέψη με μήκος κύματος 1 μέτρο (συχνότητα 300.000 ΧΚ.).

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

"Η δεύτερη όραση.

Δέ χρειάζεται δά και πολύ μυαλό γιά νά νοιώσουμε τί μπορεί νά μάς προσφέρη ή Τηλεόραση. Και μόνο ή σκέψη, πώς τά περισσότερα πού μαθαίνουμε σ' αύτό τον κόσμο, τά μαθαίνουμε βλέποντας, άφοϋ ή όραση έρχεται πρώτη στή σειρά των πέντε αίσθήσεών μας, άρκει γιά νά κατανοήσουμε τή μεγάλη σημασία αύτής τής έφευρέσεως. "Εκεί όπου ή άπόσταση και τά εμπόδια βάζουν όρια στήν όρασή μας, ή Τηλεόραση έρχεται νά μάς όπλίση με μιá νέα και ισχυρότερη δεύτερη όραση.

Οί δυνατότητες τής Τηλεοράσεως είναι άπειρες. Και ή πιό άχαλίνωτη άκόμη φαντασία μπορεί νά μήν πέση έξω στις προβλέψεις της γιά τίς μελλοντικές εφαρμογές τής νέας αύτής έφευρέσεως. "Η έκπαιδευση, τό εμπόριο, ή βιομηχανία και όλες οί άλλες έκδηλώσεις τής ζωής μας περιμένουν ν' άποκομίσουν άπειρα όφέλη.

"Αν ξέρουμε μάλιστα, πώς έκτός από τή δίχρωμη (μαύρο-άσπρο) τηλεόραση, και ή έγχρωμη, καθώς και ή στερεοσκοπική τηλεόραση, βρίσκονται σήμερα σε καλό σημείο, θά καταλήξουμε στο συμπέρασμα, ότι κάθε σημαντικό γεγονός στον πλανήτη μας, θά μπορούμε νά τό παρακολουθούμε από τό σπίτι μας, σά νά είμασταν κι' εκεί παρόντες εκεί όπου γίνεται. Γιατί, δέν πρέπει νά ξεχνούμε, πώς και τό μειονέκτημα τής περιορισμένης άκτίνας ενεργείας, τής έμβέλειας, όπως λέμε, των τηλεορατικών πομπών, πού όφείλεται στήν αναγκαστική παραδοχή των υπερβραχέων κυμάτων, πάει νά έξαφανιστή.

(Συνεχίζεται)

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΟΛΕΜΟΝ

«Πρέπει να προπαρασκευάσωμεν δραστήρια άμυντικά μέτρα ΤΩΡΑ»

Είς παραλληλισμὸς μὲ τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον θὰ εἶναι ὀ,τι χρειάζεται. Ἡ Γερμανία εἶχε τεράστια ἀποθέματα δηλητηριωδῶν ἀερίων ἐτοιμίῳν πρὸς χρῆσιν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης τῆς Ἀγγλίας, καὶ βραδύτερον, κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς Νορμανδίας τίποτε δὲν ἠμπόδιζε τὸν Χίτλερ νὰ τὰ χρησιμοποίησῃ. Καὶ ὁμοίως οὐδέποτε ἔκαμε χρῆσιν αὐτῶν. Διατί; Ἡ Γερμανικὴ Πολεμικὴ Ὑπηρεσία ἐγνώριζε καλῶς ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐπλημμύριζαν ἐκάστην μεγάλην Γερμανικὴν πόλιν μὲ δηλητηριώδη ἀέρια εἰς ἀντίποινα.

Ἡ ἀτομικὴ δόμβα ἐάν χρησιμοποιηθῇ κατὰ πρῶτον ἐναντίον μας θὰ φέρῃ ταχεῖαν καὶ τρομερὰν τιμωρίαν διὰ τὸν ἐχθρόν. Ἀδῆ εἶναι μία τῶν λογικῶν αἰτιῶν αἱ ὁποῖαι μὲ κάνουν νὰ πιστεύω ὅτι ἡ ἀτομικὴ δόμβα δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸν προσεχῆ πόλεμον. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἐξ ἴσου καλοὶ λόγοι, ἀλλ' ἐν σχέσει πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκτωθῶ ἐπ' αὐτῶν.

Τούτων γενομένων παραδεκτῶν, δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ διάγωμεν ἐν χιμαιρικῇ εὐδαιμονίᾳ. Μία πόλις μὲ τὴν ἀρίστην ὑποθετικὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν δὲν δύναται νὰ παραμελήσῃ τὴν ἀπομεμακρυσμένην πηγὴν προμηθείας ὕδατος—χωρὶς αὐτὴν, ἡ καλλίστη πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία καθίσταται ἀνίκανος.

Ἐνεκα τούτου, καίτοι ἔχομεν τὴν καλύτεραν Ἀτομ. δόμβαν τώρα, πρέπει νὰ τὴν προστατεύσωμεν ἐνεργητικῶς. Τοῦτο σημαίνει νὰ προστατεύσωμεν τὴν χώραν ἢ ὁποῖα τὴν κατέχει. Θὰ ἡδυνάμην νὰ τὸ ἐκφράσω ὡς ἑξῆς.

Μία ἀτομικὴ δόμβα δὲν εἶναι ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος τὴν προσταπίζει.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ ὀρισμένας ἀπόψεις—δπως ἡ παρούσα—δὲν ὑπάρχει ἄμινα διὰ τὴν ἀτομικὴν δόμβαν. ΕἶΝΑΙ δυνατὸν διὰ μίαν ἐξωτερικὴν Δύναμιν νὰ φυτῆσῃ Ἀτομ. δόμβας εἰς στρατηγικὰ σημεῖα ἐφ' ὀλοκλήρων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τοῦτο, ἐν τούτοις, δὲν εἶναι τόσον ἀπλὸν εἰς τὴν πράξιν, ὅσον φαίνεται. Οὐτε θὰ ἡδύνατο ἡ γενομένη καταστροφὴ δι' αὐτῶν τῶν βομβῶν νὰ εἶναι τόσον διαρκὴς ὅσον ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα θὰ τὴν ἀνταπέδιδεν.

Τι θὰ ἐλέγατε δι' Ἀτομ. δόμβας ριπτομένας ἀπὸ κατευθυνόμενα βλήματα τύπου V—2; Μία ἀκόμη πιθανότης—ἀλλ' ὄχι δι' ἄλλα 10—15 ἔτη.

Βεβαίως ὄχι, ἐάν τὰ βλήματα ἤρχοντο ἀπὸ ἀπόστασιν μεγαλύτεραν τῶν 1000 μιλίων. Ἡ τεχνικὴ δὲν ἔχει φθάσει μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε μία πόλις νὰ δύναται νὰ βληθῇ μὲ κίσιον βαθμὸν βεβαιότητος ἐξ ἀποστάσεως 1000 μιλίων, μὲ τὴν παρούσαν ἀνάπτυξιν τῶν βλημάτων μακρῶς ἀποστάσεως.

Τι θὰ ἐλέγατε δι' Ἀτομ. δόμβας ριπτομένας ἀπὸ ἀεροπλάνου; Αὐτὴ εἶναι ἡ λογικωτέρα ὁδός, ἀνοικτὴ εἰς τὸν ἐχθρόν, ἔπως ἔμετς οἱ ἴδιοι ἀπεδείξαμεν εἰς Χιροσίμα καὶ Ναγκασάκι.

Ποῖος ἄλλος τρόπος ὑπάρχει; Εἰς ἐκ τῶν ἀπλοσταύτων θὰ ἡδύνατο νὰ εἶναι ἡ ὑποβρυχία ὁδός. Εἰδικὰ ὑποβρυχία φορτωμένα μὲ μίαν ἢ πλείονας, ἀτομ.

βόμβας, θὰ ἡδύνατο νὰ πλησιάσουν τὰς παραλίους πόλεις μας καὶ νὰ μᾶς βομβαρδίσουν διὰ μικρῶν ἀεροπλάνων ἢ κατευθυνόμενων βλημάτων μεταφερομένων ὑπὸ τῶν ὑποβρυχιῶν. Ὅλα αὐτὰ φαίνονται ὡς μία καλὴ δυνατότης τώρα.

Ποῖα λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη μας γραμμὴ ἀμύνης; Ὁ Ἀσύρματος βεβαίως. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἴμεθα ὀλάνοικτοι εἰς ἓνα πανοῦργον ἐχθρόν—πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅσον πρὸ τοῦ Πέρλ Χάρμπορ. Δὲν ἔχομεν πραγματικὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν—μὲ ὅλα τὰ παρεπόμενά της—διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ αὐτῆς. Ὁ Στρατηγὸς H. H. Arnold λέγει εἰς ἓνα πρόσφατον ἄρθρον. «Ἄν καὶ ἡ Ἀεροπορικὴ Δύναμις ἦτο ἱκανὴ νὰ κινητοποιηθῇ ὅς ἐκ τῶν ὀμάδων αὐτῶν (τῶν 70 ὀμάδων μάχης) κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπάρχουν τώρα κεφάλαια μόνον διὰ σκελετώδη συντήρησιν τῶν ὑπολοίπων 15. Ὁ προῦπολογισμὸς τῆς Ἀεροπορικῆς Δυνάμεως διὰ τὸ 1948 θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διατήρησιν 40 μόνον ὀμάδων μάχης—ὄχι πολὺ περισσότερον τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας.»

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν προσεχῆ πόλεμον, ἡ Ἀεροπορικὴ Δύναμις δὲν θὰ δύναται νὰ περιμένῃ μέχρι ὅτου ὁ ἐχθρὸς πετᾷ ὑπερῶν τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν. Χρειαζόμεθα—ἀπεγνωσμένως—ἓνα πολὺ ἐκτεταμένον δίκτυον ἐγκαταστάσεων ἐρευνῶν ραντάρ εἰς ὅλα τὰ στρατηγικὰ σημεῖα. Ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ τὴν κάτωθι σειράν σπουδαιότητος.

1) Τὰ παράλια τῆς Ἀλάσκας. 2) Ὁ 60ὸς παράλληλος καθ' ὄλον τὸν Καναδᾶν. 3) Τὰ βορείᾳ μας σύνορα παραλλήλως ὀλοκλήρου τοῦ Καναδά. 4) Αἱ παράλια μας τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ.

Αἱ ἐγκαταστάσεις αὐταὶ ραντάρ θὰ πρέπει νὰ εἶναι τοῦ τελευταίου καὶ μᾶλλον ἱκανοῦ τύπου, καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι τοῦ τύπου αὐτομάτου καταγραφῆς. Ἐπιπροσθέτως αἱ ἐγκαταστάσεις θὰ πρέπει νὰ εἶναι συγχρονισμέναι μὲ ἀποτελεσματικὰ ἀντιαεροπορικὰ δπλα. Τοῦτο ἀναγκάζει τὸν ἐχθρόν νὰ παραμενῇ ἐντὸς τῆς στρατοσφαιρας, δίδων ὀδῶν εἰς τὰς ἡμετέρας θέσεις τοῦ ραντάρ ἓνα καλύτερον συντελεστὴν χρόνου πρὸς παρεμπόδισιν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἀεροπορίας.

Εἰς τοῦς δύο ὠκεανούς—Ἀτλαντικὸν καὶ Εἰρηνικόν—τὸ Ναυτικὸν μας θὰ ἀναλάβῃ πολὺ ἀποτελεσματικὰς περιπολίας. Πιθανῶς ἔχομεν ἀρκετοὺς καταστροφεῖς τώρα διὰ τὸ ἀνθυποβρυχιακὸν ἔργον. Καὶ πάλιν τὸ ραντάρ—τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκε τὴν νίκην εἰς τὸν ὑποβρυχιακὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας εἰς τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον—θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποτελεσματικῶς, ἴσως καλύτερον, χάρις εἰς τὴν παρελθούσαν πείραν μας καὶ τὰ ὑπερηχητικὰ καὶ εὐρέως τελειοποιημένα μηχανήματα, κατὰ τὸν προσεχῆ πόλεμον.

Ἵποθέσατε ὅτι ὁ ἐχθρὸς χρησιμοποιῆ Ἀτομ. δόμβαν ἐναντίον μας πρῶτος. Ὑπάρχει, βεβαίως, πάντοτε ἡ πιθανότης ὅτι μῦρεῖ. Μὲ ἐγκαίρως ἀποτελεσματικὰς προφυλάξεις, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, τὸ ἔργον τοῦ θὰ γίνῃ πολὺ δυσκολώτερον. Ὅτι ὀρισμένοι Ἀτομ. δόμβαι θὰ πέσουν ἐπὶ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν

HEINRICH DANIEL RUHMKORFF

Ο Έρριχός Δανιήλ Ρούμκορφ γεννήθηκε στις 15 Ιανουαρίου του 1803 στο Άννόβερο της Γερμανίας και πέθανε στο Παρίσι στις 20 Δεκεμβρίου 1877. Ο Ρούμκορφ σε ηλικία δέκα πέντε μόλις ετών είχε ασχοληθεί με τα γαλβανόμετρα και άλλα όργανα ακριβείας με εξαιρετική επιτυχία. 'Αλλ' ή μεγάλη του συμβολή στην επιστήμη σχετίζεται με την τελειοποίηση του επαγωγικού πηνίου. Τελειοποιηθέν από τον Ρούμκορφ το επαγωγικό πηνίο έγινε το κλειδί για όλες τις έρευνες τις σχετιζόμενες με τα ηλεκτρικά κύματα, τις καθοδικές ακτίνες και τις ακτίνες Ραϊντγκεν.

Στο Παρίσι, όπου βρέθηκε αργότερα, κατορθώσε να αναγνωρισθεί ως εξαιρετος μηχανολόγος και τα πηνία τα όποια κατασκεύασε ο ίδιος ήταν τόσο πολλά ώστε τελικά να επικρατήσει ή ονομασία την όποιαν πρώτος αυτός τους έδωσε. Ένα από τα μεγαλύτερα πηνία που κατασκεύασε είχε, στο δευτερεύον, σύρμα μήκους 62 μέλλια και ο σπινθήρας που έδινε έφθανε τις 16 ίντσες.

Αφού γίνεται λόγος για την εξέλιξη που πήρε το επαγωγικό πηνίο, δίκαιο είναι να υπενθυμίσωμε ότι την ηλεκτροκινητική δύναμη της αυτεπαγωγής πρώτος την ανέκάλυψε ο Ίωσήφ Χένρι (Joseph Henry) στα 1832. Έχρησιμοποίησε προς τούτο ένα μί-

κροσύρμα στο όποιο διοχέτευσε ηλεκτρικό ρεύμα. Έν συνεχεία, διακόπτοτας άπτομα την παροχή ρεύματος, έπέτυχε ένα λαμπρό σπινθήρα. Το 1836 ο αιδεσιμώτατος Κάλλαν (N. J. Callan) του Κολλεγίου του Μείνουθ, κατασκεύασε ένα ηλεκτρομαγνήτη με δύο μονωμένα σύρματα ένα χονδρό και ένα λεπτό, τυλιγμένα γύρω από το ίδιο πηνίο εκ σιδήρου. Το χονδρό σύρμα ήταν χάλκινο και το ηλεκτρικό ρεύμα πέρασε έλεύθερα. Το λεπτό ήταν από σίδηρο και το ένα του άκρο ήταν ένωμένο με το χάλκινο.

Το 1837 ο Στέρτζον (Sturgeon), έφευρέτης του ηλεκτρομαγνήτου, στηριζόμενος στις έργασίες του Κάλλαν κατασκεύασε ένα πηνίο, με σύρμα όμως από σίδηρο. Ο A. Appes το 1876 παρουσίασε ένα πηνίο με 280 μέλλια σύρματος σε 341.850 σπειρες. Ο σπινθήρας που πέτυχε ήταν 42 ίντσών.

Ο μετασχηματιστής άπεχε από το επαγωγικό πηνίο ένα βήμα. Η πρώτη δαλιή εμφάνισή του έγινε το 1856 όταν ο Βόρλι (S. A. Varley) πήρε δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για το επαγωγικό πηνίο που παρουσίασε. Το σύρμα του ήταν από σίδηρο, τυλιγότανε στο πηνίο και έν συνεχεία ξαναδιπλωνότανε στο έξωτερικό μέρος με τέτοιο τρόπο ώστε τα δύο του άκρα να συναντώνται και να κλείνουν το μαγνητικό κύκλωμα.

Το επαγωγικό πηνίο χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή ύψηλης ηλεκτροκινητικής δυνάμεως και, το σπουδαιότερο, έδωσε ζωή στον ασύρματο. Πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες στα χέρια του Μαρκόνι και εκατοντάδες έρευσιτεχνών από το 1900 ως το 1915 κατασκεύασαν σταθμούς ασυρμάτων με επαγωγικά πηνία από παλαιά άχρηστα αυτοκίνητα για να διαταράζουν τους αϊθέρες με άτέλειωτες σειρές από τελείες και παύλες.

Ο γάλλος φυσικός Αρμάνδος Φιζώ (Armand Fizeau) κατορθώσε να επιμηκύνη τον σπινθήρα παρεμβάλλον μεταξύ των άκρων ενός διακόπτου ένα πυκνωτή.

είναι βέβαιον εις μίαν τοιαύτην περίπτωσιν. "Οτι επίσης θά επιφέρουν άνεπίωτον καταστροφήν είναι εξ ίσου βέβαιον. 'Αλλά θά είναι μικρόν κλάσμα των καταστροφών αίτινες θά μάς έπεφυλάσσοντο χωρίς τας φρουράς και την έπαρκή άμυνα.

Πώς θά ανταποδώσωμεν το κακόν; "Ολα τα έπόμενα δέν είναι επιστημονική φαντασία—ένα τέλος το όποιον έπενόησα.—Έρχομεν ήδη κατασκευάσει μακράς άποστάσεως αεροπλάνα διά να πετούν 5.000 μέλλια χωρίς άνανέωσιν καστήμων. Είμεθα πολύ προωδευμένοι εις βλήματα οδηγούμενα δι' άσυρμάτου, τα όποια δύνανται να έκσφενδονισθούν από αεροπλάνα—μητέρες μεγάλης ακτίνας δράσεως. Έκαστον αεροπλάνον μητέρα, δύνανται να έκσφενδονίση άρκετ άτοιούτα ραδιο—ζευθονόμενα δλήματα. Ταύτα είναι ρομπότ—δέν φέρουν ανθρώπινον πλήρωμα. Θά έκσφενδονισθούν πολλά μέλλια μακράν των στόχων, ώστε να μη τεθή εις κίνδυνον το πλήρωμα του σκάφους—μητρός, το όποιον τότε δέν εκτίθεται. Όπως εάν πετούσεν υπεράνω του στόχου έντός αεροπορικού πυρός. 'Επί πλέον, είναι τώρα εξωπλισμένα διά τηλεοράσεως.* Με την συσκευήν τηλεοράσεως ο χειριστής εύρισκόμενος εις το σκάφος—μητέρα, δύνανται πραγματικώς ΝΑ ΔΗ ΤΟΝ ΣΤΟΧΟΝ διά του ρομπό—δλήματος ώστε να εκραγή ή 'Ατομ. βόμβα εις το ακριβές σημειον και την επιθυμητήν ώραν.

Πρός περισσότεραν σύγχισιν του έχθρου, εάν στεί-

λη ούτος καταδιωκτική αεροπλάνα διά να καταρρίψη τα ρομπότ, πλείστα εκ των τελευταίων δύνανται να είναι παραπλανητικά—χωρίς 'Ατομ. βόμβαν. Έάν δηλαδή χρησιμποιηθούν τριπλάσια παραπλανητικά ρομπότ από τα φέροντα 'Ατομ. βόμβας, αί πιθανότητες του να εκραγή μεγαλύτερον ποσοτόν των 'Ατομ. βομβών επί του στόχου, αυξάνονται υπερμέτρως.

Τότε ή διασπορά των 'Ατομ. βομβών και ή πλήρης εκμηδένησις της καταδικατμένης πόλεως είναι βεθαία—ζνευ μεγάλων άπωλειών από ιδιικής μας πλευράς.

"Ολα αυτά είναι τεχνικώς κατορθωτά σήμερα—δέν είναι μία μελλοντική κατάνκτησις.

Είλικρινώς έλπίζω ότι: το άρθρον τούτο ήμπορεί να χρησιμεύση ως μία τρομερά προειδοποίησις προς όλους τους ένδιαφερομένους—είναι ακόμη ώρα διά να στρέψωμεν όπίτω το ώρολόγιον του δλοκαυτώματος. 'Αλλά δέν δυνάμεθα πλέον να παραμένωμεν άπαρά σκευσι.—Η εποχή της άπομονώσεως έχει πρό πολ- λού παρέλθει διά την 'Αμερικήν.

Το έπόμενον Πέρλ Χάρμπορ ήμπορεί να μάς εκμηδένιση ως 'Εθνος.

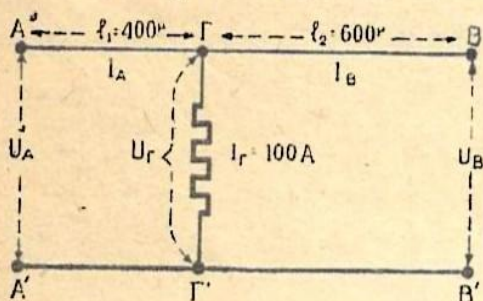
* Η ιδέα ενός τηλεοπτικώς έλεγχομένου αεροπλάνου διά να ρίπη βόμβας επί άτόμουσ στόχου, περιεγραφοί ποτών ύπ' έμού εις τον ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΤΗΝ ("Έκδοσις Νοεμβρίου 1924) υπό τον τίτλον «Το τηλεοπτικώς διευθυνόμενον αεροπλάνον.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

1. Ένας αποδέκτης 100 ὀμπέρ, ἑνωμένος στὰ σημεῖα ΓΓ' τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὰ σημεῖα ΑΑ' καὶ ΒΒ' (Σχ. 1). Τὰ σημ. ἰα ΑΑ' ἀπέχουν 400 μ. ἀπὸ τὸν ἀποδέκτη, ἐνῶ τὰ σημεῖα ΒΒ', 600 μέτρα.

Ζητοῦμε:

α) Ἄν ἡ τάση $U_A = U_B = 200$ V, πῶς γί-

Σχ. 1.

νεται ἡ κατανομή τοῦ ρεύματος καὶ πῶση διατομῆ S πρέπει νὰ ἔχουν οἱ χάλκινοι ἀγωγοί, γιὰ νὰ μὴ ξεπερνᾷ ἡ πτώση τῆς τάσης στὴ γραμμὴ τὰ 3,5 V;

β) Πῶς γίνεται ἡ κατανομή τοῦ ρεύματος, ἂν $U_A = 202$ V καὶ $U_B = 198$ V;

γ) Πῶς μοιράζεται τὸ ρεῦμα, ἂν $U_A = 198$ V καὶ $U_B = 202$ V;

δ) Τί γίνεται, ἂν $U_A = 204$ V καὶ $U_B = 196$ V;

Λύση:

Ἡ τάση στὰ σημεῖα ΓΓ' εἶναι U_r . Ἡ κατανομή, λοιπόν, τοῦ ρεύματος πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τρόπο ὥστε νὰ ἰσχύει ἡ ἔξιση:

U_A — πτώση στὸ τμήμα ΑΓ = U_B — πτώση στὸ τμήμα ΒΓ.

α) Ἄν $U_A = U_B$, ἡ προηγουμένη ἔξιση ἰσχύει ὅταν: ἡ πτώση στὸ τμήμα ΑΓ εἶναι ἴση μὲ τὴν πτώση στὸ τμήμα ΒΓ.

$$\text{Δηλαδή: } I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{S_1} = I_B \times \rho \times \frac{2l_2}{S_2} = u$$

Ἄν παραδεχτοῦμε $S_1 = S_2 = S$, δηλαδή ἂν οἱ ἀγωγοὶ σ' ὄλο τὸ κύκλωμα ἔχουν τὴν ἴδια διατομὴ τότε ἔχουμε:

$$I_A \times l_1 = I_B \times l_2$$

Ἐπίσης ἔχουμε $I_A + I_B = 100$ ἢ $I_A = 100 - I_B$

$$\text{Λοιπόν: } I_A = I_B \times \frac{l_2}{l_1} = 100 - I_B$$

$$I_B \times \frac{l_2}{l_1} + I_B = 100$$

$$I_B \times \frac{600}{400} + I_B = 100$$

$$I_B \times \frac{1000}{400} = 100$$

$$I_B = \frac{100 \times 400}{1000} = 40 \text{ A}$$

$$I_A = 100 - 40 = 60 \text{ A}$$

$$u = 3,5 \text{ V}$$

$$u = I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{S}$$

$$\text{καὶ } S = I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{u} = 60 \times 0,0175 \times \frac{2 \times 400}{3,5}$$

240 χιλ².

Γιὰ $U_A = 202$ V καὶ $U_B = 198$ V, δηλαδή $U_A > U_B$, ἔχουμε:

$$U_A - I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{S} = U_B - I_B \times \rho \times \frac{2l_2}{S}$$

$$U_A - U_B = \frac{2\rho}{S} (I_A l_1 - I_B l_2)$$

$$202 - 198 = 4 = \frac{0,035}{240} (I_A \times 400 - I_B \times 600)$$

$$= \frac{0,035 \times 200}{240} (2I_A - 3I_B)$$

$$\frac{4 \times 240}{0,035 \times 200} = 137,14 = 2I_A - 3I_B$$

Ἐπομένως: $2I_A = 137,14 + 3I_B$

$$I_A = \frac{137,14}{2} + \frac{3}{2} I_B = 68,57 + 1,5 I_B$$

Ἐπίσης εἶναι: $I_A = 100 - I_B$

Λοιπόν: $68,57 + 1,5 I_B = 100 - I_B$

$$2,5 I_B = 100 - 68,57 = 31,43$$

$$I_B = \frac{31,43}{2,5} = 12,57 \text{ A}$$

$$I_A = 100 - I_B = 100 - 12,57 = 87,43 \text{ A}$$

Ὅταν ἦταν $U_A = U_B$ εἶχαμε: $I_A = 60$ A καὶ $I_B = 40$ A.

τώρα ἔχουμε: $I_A = 87,43$ A = 60 + 27,43 A

$$I_B = 12,57$$
 A = 40 - 27,43 A

Αὐτὰ τὰ 27,43 A τὰ ὀνομάζουμε «ρεύμα τοῦ ἀγωγού» γιατί, δημιουργούμενα ἀπὸ τὴ διαφορά τῆς τάσης $U_A - U_B = 4$ V, διαρρέουν τὸν ἀγωγὸ καὶ μάλιστα μὲ φορά ἀπὸ τὰ τροφοδοτικά σημεῖα μὲ τὸ ὑψηλότερο δυναμικὸ (σημεῖα Α) πρὸς τὰ τροφοδοτικά σημεῖα μὲ τὸ χαμηλότερο δυναμικὸ (σημεῖα Β). Ἐπομένως τὸ ρεῦμα τοῦ ἀγωγού σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση ἔχει τὴν ἴδια φορά μὲ τὸ ρεῦμα I_A , εἶναι ὁμοῦ ἀντίθετο πρὸς τὸ ρεῦμα I_B .

Τὴν τιμὴ τοῦ ρεύματος τοῦ ἀγωγού τὴ βρῖσκουμε μὲ τὸν τύπο τοῦ ὀμ $I = \frac{U}{R}$, ὅπου ἡ U

δηλώνει τη διαφορά της τάσης $U_A - U_B$ και ή R , την αντίσταση του άγωγου. Η $R = \rho \times \frac{2(l_1 + l_2)}{S}$. Στο παράδειγμα έχουμε :

$$I = \frac{U}{R} = \frac{4}{0,0175 \times \frac{2(400+600)}{240}} = \frac{240 \times 4}{35} = 27,43 \text{ A}$$

γ) Όταν $U_A < U_B$, δηλαδή $U_A = 198 \text{ V}$ και $U_B = 202 \text{ V}$, θα έχουμε :

$$U_A - U_B = -4 \text{ V}$$

Το ρεύμα, άρα, του άγωγου ρέει τώρα με με αντίθετη φορά.

$$\begin{aligned} \text{Έπομένως: } I_A &= 60 - 27,43 = 32,57 \text{ A} \\ I_B &= 40 + 27,43 = 67,43 \text{ A} \end{aligned}$$

Στο ίδιο αποτέλεσμα φτάνουμε κι' από τον τύπο :

$$U_A - I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{S} = U_B - I_B \times \rho \times \frac{2l_2}{S}$$

$$U_B - U_A = \frac{2\rho}{S} (I_B l_2 - I_A l_1)$$

$$4 = \frac{0,035}{240} (I_B \times 600 - I_A \times 400) =$$

$$\frac{200 \times 0,035}{240} (3I_B - 2I_A)$$

$$3I_B - 2I_A = \frac{4 \times 240}{200 \times 0,035} = 137,14$$

$$3I_B = 2I_A + 137,14$$

$$I_B = \frac{2}{3} I_A + \frac{137,14}{3} = \frac{2}{3} I_A + 45,71$$

Άλλά $I_B = 100 = I_A$

Άρα: $\frac{2}{3} I_A + 45,71 = 100 - I_A$

$$\frac{2}{3} I_A + I_A = 100 - 45,71$$

$$\frac{5}{3} I_A = 100 - 45,71 = 54,29$$

$$I_A = \frac{54,29 \times 3}{5} = \frac{162,87}{5} = 32,57 \text{ A}$$

$$I_B = 100 - 32,57 = 67,43 \text{ A, όπως και πριν.}$$

δ) Αν $U_A = 204 \text{ V}$ και $U_B = 196 \text{ V}$, τότε ή διαφορά της τάσης $U_A - U_B$ γίνεται μεγαλύτερη και ή κατανουή του ρεύματος γίνεται πολύ διαφορετική :

$$U_A - I_A \times \rho \times \frac{2l_1}{S} = U_B - I_B \times \rho \times \frac{2l_2}{S}$$

$$204 - I_A \frac{0,035 \times 400}{240} = 196 - I_B \frac{0,035 \times 600}{240}$$

$$204 - 196 = 8 = \frac{0,035 \times 200}{240} (2I_A - 3I_B)$$

$$\frac{8 \times 240}{0,035 \times 200} = 274,28 = 2I_A - 3I_B$$

$$2I_A = 274,28 + 3I_B$$

$$I_A = \frac{274,28}{2} + \frac{3}{2} I_B = 137,14 + 1,5 I_B$$

και επειδή: $I_A = 100 - I_B$

$$137,14 + 1,5 I_B = 100 - I_B$$

$$1,5 I_B + I_B = 100 - 137,14$$

$$2,5 I_B = -37,14$$

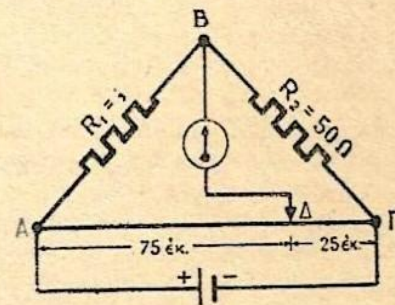
$$I_B = -\frac{37,14}{2,5} = -14,86 \text{ A}$$

$$\text{και } I_A = 100 - (-14,86) = 114,86 \text{ A}$$

Το αποτέλεσμα αυτό σημαίνει ότι τα τροφοδοτικά σημεία B δε χορηγούν τώρα ρεύμα, αλλά παίρνουν ρεύμα από τα τροφοδοτικά σημεία A. Τα σημεία A χορηγούν, λοιπόν, 100 άμπέρ για τον αποδέκτη ΓΓ' και ακόμη 14,86 A προς τα σημεία B.

Το ρεύμα του άγωγου που ρέει από A προς B είναι τώρα 54,86 A, είναι λοιπόν μεγαλύτερο από το ρεύμα $I_B = 40 \text{ A}$ που υπολογίστηκε στο α) και κυκλοφορούσε από B προς Γ.

2. Με μία γέφυρα Γουϊττων με χορδή μετρούμε μια αντίσταση R_1 (Σχ. 2). Η γνωστή αν-

Σχ. 2.

τίσταση R_2 , που συνδέουμε στα σημεία B Γ, είναι 50 Ω. Μετακινούμε επάνω στη χορδή A Γ το δρομέα Δ και βλέπουμε πώς το ρεύμα, που δείχνει το γαλβανόμετρο, μηδενίστηκε, όταν ο δρομέας Δ έφτασε στο σημείο που φαίνεται στο Σχ. 2. Πόσων Ωμ είναι ή αντίσταση R_1 :

Λύση :

$$\frac{R_1}{R_2} = \frac{75}{25} = 3$$

$$\text{και } R_1 = 3 \times R_2 = 3 \times 50 = 150 \text{ Ωμ.}$$

Γ. Γ. Γ.

‘Υπόγειαι γραμμαὶ κατὰ τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα

Ἰ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τὰ σοβαρότερα μειονεκτήματα τῶν ἐνσυρμάτων μέσων διαβιβάσεων ἔναντι τῶν ἀσυρμάτων τοιούτων, εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ σχετικῶς εὐκόλως τοῦ σαμποτάζ τῶν γραμμῶν, ἡ ὑποκλοπὴ τῶν συνδιαλέξεων καὶ ἡ προσβολὴ τῶν γραμμῶν ἀπὸ τὰ ἐχθρικά πυρὰ.

Κατὰ τὸν λήξαντα ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα καὶ δὴ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Βέρνου, ὅπου ἐπ’ ἀρκετὸν διάστημα ἐπαρουσιάζετο τὸ μέτωπον σταθεροποιημένον, ἡ κατόστροφος σχεδίου ἐνσυρμάτων μέσων εἰς τὰ προκεχωρημένα σημεία (καὶ δὴ, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐνώσωμεν τὰ στηρίγματα ἀντιστάσεως καὶ ἀνασέσεως εἰς τὴν κυρίως γραμμὴν ἀμύνης) ἦτο ἀνέφικτος λόγῳ τῆς διαθέσεως ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν ομάδων σαμποτέ, οἵτινες προέβαινον καθ’ ἐκάστην νύκτα εἰς τὴν κλοπὴν καὶ περισυλλογὴν τῶν καλωδίων μας, ἀτινα ἦσαν τὰ προκεχωρημένα στηρίγματα ἀμύνης. Σημειωθῆτω, ὅτι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν στηριγμάτων τούτων τῆς ἀμύνης, ἦσαν μεγάλα καὶ συνεπῶς ἀδύνατος, ἐπικίνδυνος καὶ δαπανηρὰ εἰς ἔμψυχον ὑλικὸν ἢ διαφύλαξιν τῶν καλωδίων.

Ἄμα τῇ ἐγκαταστάσει τῆς ἡμιστέρας Ταξιορχίας εἰς τὰ ὑψώματα Ν.Δ. τῆς Φλωρίνης, καθ’ ἀρχὰς ἠπλώθησαν γραμμαὶ καλωδιακαὶ ἐναέριοι ἐπὶ φυσικῶν ὑποστηριγμάτων καὶ ἔρπουσαι εἰς τὰ κέντρα ἀντιστάσεως. Οἱ συμμοριταὶ προέβαινον καθ’ ἐκάστην νύκτα εἰς τὴν κλοπὴν τῶν καλωδίων.

Κατ’ ἀρχὰς, ἐλήφθησαν μέτρα λοξοδρομήσεως τῶν γραμμῶν καὶ ὅσον ἦτο δυνατόν μέτρα ἀσφαλείας αὐτῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀπέτρεπεν τὸ κακὸν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ ὑπογείων γραμμῶν. Ἀντιμετωπίσθησαν ὅμως μεγάλα δυσκολία λόγῳ ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων μέσων εἰς τὴν Δ.Δ. τῆς Ταξιορχίας. Ἐγένοντο, κατόπιν τούτου, ἐνέργειαι καὶ ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Τ. Δ. τετραπολικὸν καλώδιον, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς στερεῆς ἐλαστικῆς ἐπενδύσεώς του ἀντέχει εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἐδάφους. Ἡ ὅλη ἐργασία τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς γραμμῆς ἐπαρουσίαζεν πλείστας δυσκολίας. Τὸ ἔδαφος εἰς πλείστα μέρη ἦτο πετρώδες καὶ ἦτο δύσκολος ἡ ἀνόρυξις τῆς ἀπαιτουμένης τάφρου. Ἡ ἐργασία δὲν ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, διότι οἱ συμμοριταὶ ἔβαλον ἐκ τῶν ἀπέναντι ὑψωμάτων καὶ διότι θὰ ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ πρόθεσις μας ἐγκαταστάσεως ὑπογείων γραμμῶν, πράγμα ὅπερ θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, λόγῳ τοῦ χειμῶνος, αἱ ταλαιπωρία τῶν Διαβιβαστῶν ἦσαν μεγάλα καὶ οἱ κίνδυνοι ἀκόμη μεγαλύτεροι διότι ἡ γραμμὴ θὰ διήρχετο ἀπὸ τοποθεσίας ὅπου οἱ συμμοριταὶ

καθ’ ἐκάστην νύκτα ἐνήδρευον καὶ διὰ τῶν πυρῶν τῶν ἤλεγχον τὰς διαβάσεις. Τότε ἐζητήθη ἡ ἐνίσχυσις τοῦ πεζικοῦ τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τοὺς κατὰ τὴν νύκτα ἐργαζομένους διὰ τὴν ἐσκαφὴν διαβιβαστίαι.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ σημειώσω ὅτι σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σχεδίου τούτου εἶχον οἱ Διαβιβασταὶ Πεζικοῦ.

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραμμῶν ἠνοίχθησαν αὐλακὸς μήκους 12 περίπου γλμ. καὶ βάθους 30 ἐκ. ἔργον κοπιώδες διότι ἡ ὅλη ἐργασία ἐγένετο κατὰ τὰς νύκτας ἐν μέσῳ χειμῶνι, καὶ εἰς ἔδαφος δασῶδες, πετρώδες καὶ πλήρες δυσαρέστων ἐκπλήξεων.

Ἡ ἀνόρυξις τῆς αὐλακὸς δὲν ἐγένετο πλησίον τοῦ δρόμου διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὴ ὑπὸ μέρους τῶν συμμοριτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπειδὴ προσβλέπετο αἱ τοποθεσίαι αὐταὶ νὰ γίνον αἱ βάσεις ἐξορμήσεως διὰ μελλοντικὰς ἐπιθέσεις ἐπιθέσεων τῆς Ταξιορχίας, ἵνα μὴ καταστραφῶν ὑπὸ τῶν ἀγμάτων μάχης καὶ τῶν ὀχημάτων.

Κατὰ τὸ ἀπλωμα τῶν καλωδίων, ὁ ἔλεγχος τούτων ἦτο δύσκολος καὶ ἡ μὴ προσεκτικὴ τοποθέτησις τῶν θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα βραχυκύκλωμα τῆς γραμμῆς καθ’ ὅτι τὰ ἐσωτερικὰ καλώδια (οἱ ἀγωγοὶ) εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐλαθεῖς καὶ βραχυκυκλώνουν εὐκόλως. Αἱ συνδέσεις ἐκαλύπτοντο δι’ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος ἵνα μὴ ἡ ὑγρασία τοῦ ἐδάφους εἰσχωρεῖ διὰ τῶν βυσμάτων καὶ διακόπτεται ἡ ἐπικοινωνία.

Αἱ κατασκευασθεῖσαι ὑπόγειοι γραμμαὶ ἐξησφάλισαν ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον 7μηνον τὰς ἀπροσκόπτους ἐνσυρμάτων ἐπικοινωνίας τῶν προκεχωρημένων στηριγμάτων ἀμύνης μετὰ τῶν διοικήσεών των, χωρὶς οἱ συμμοριταὶ ν’ ἀνακαλύψουν ταύτας.

Ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς κατασκευῆς τῆς ὑπογείου ταύτης γραμμῆς ἦτο μεγίστη διότι α) ἐξησφάλισεν καθ’ ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος τὰς τηλεφωνικὰς ἐπικοινωνίας, 2) ἀπέτρεπεν τὸν κίνδυνον ὑποκλοπῆς τῶν συνδιαλέξεων, 3) λαμβανομένου ὑπ’ ὄψιν ὅτι εἰς τὸν τομέα τῆς Ταξιορχίας ἐκλέπτετο ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν ἡμερησίως καλώδιον 4—5000 μ., ἀπέτρεπεν τὴν κλοπὴν καὶ ἀπώλειαν δι’ ἡμᾶς μεγάλης ποσότητος καλωδίων καὶ 4) ἐμείωσε τὰς καθημερινὰς ἐνοχλήσεις καὶ πιθανὰς ἀπωλείας τῶν Διαβιβαστῶν.

Μειονέκτημα τῆς γραμμῆς ταύτης, ὑπῆρξεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἴδιον ὅλων τῶν εἰδῶν γραμμῆς.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν τῶν συμμοριτῶν, ἡτις ἐγένετο τὸν Μάιον 1949 λόγῳ τῶν σφοδρῶν πυρῶν πυροβολικοῦ καὶ ὀλων τῶν συμμοριτῶν, εἰς πλείστα μέρη τὸ ἔδαφος ἀνεσκάφη τελείως. Οὕτω διεκόπη ἡ ἐπικοινωνία καὶ ὑπῆρξεν δύσκολος ἡ ἀμεσος ἀνεύρεσις τῆς βλάβης.

Ἀπό τὸ καρνέ μου

ΗΡΩΪΣΜΟΙ

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΗΜ

Ἀξέχαστη θὰ μείνη στη μνήμη τοῦ Ἐθνους ἡ συμβολὴ ὄλων τῶν ὄπλων καὶ ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ συμμαχοτισμοῦ. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος ὅμως πολὺ θὰ κοπιᾷ νὰ ἐξεύρη τὸ πλῆθος τῶν πράξεων ἡρωϊσμοῦ, αὐτοθυσίας καὶ γιγαντιαίας πάλης ὀρισμένων τμημάτων ποῦ δροῦσαν μεμονωμένως ὅπως τὰ τῶν Διαβιβάσεων. Ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν μνήμη μου μία ὄχι ἀσφαλῶς μοναδικὴ τοιαύτη περίπτωσις ποῦ ἐκτυλίχθη ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια στὸν Παρνασσὸ καὶ ποῦ συνεκίνησε ὀλόκληρη τὴν περιφέρεια καὶ ἐπέσυρε ὅμ μονάχα τὸν θανατασμόν ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην της. Ἦτο ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόκκινος τίγρης τῆς Ρούμελης Διαμαντῆς ἤλεγχε ὀλόκληρον τὴν περιφέρειαν, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἀστικῶν κέντρων καὶ κόμβων συγκοινωνιῶν. Ἡ Πάρνηθα ἐγίνετο τὸ προγεφύρωμα τῆς Προτευούσης αἱ δὲ κωμοπόλεις ὡς ἡ Ἀράχωβα, Λιδωρίζιον καὶ ἄλλαι ἐπνίγοντο εἰς τὸ αἶμα. Μεμονωμένα τμήματα Πεζικοῦ δυνάμεως διμοιρίας δισκορπισμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὰ ὁποῖα οἱ Διοικηταὶ τῶν δεγαλυτέρων μονάδων ἀπέστειλον μπροστὰ στὶς ἀλλόφρονες κρानγές τῶν κατοίκων, ἐδέχοντο τὰς ἐπιθέσεις ἀφαντάτως ὑπερτέρων δυνάμεων καὶ ὀπλισμοῦ καὶ ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς. Μίαν τοιαύτην τύχην ἐπεφύλαξεν ἡ Μοῖρα καὶ σὲ ἓνα τμήμα μας εὐρισκόμενον μετὰ στατικὴν ἀποστολήν εἰς τὸ Μοναστήρι «Προφήτης Ἡλίας» τῶν Δελφῶν. Ἦτο τὸ ἀγκάθι στὰ ἐπεκτατικὰ σχέδια διὰ τὴν Ἰτέαν, Χρυσὸν τοῦ λησταρχεῖου τῆς Ρούμελης. Φρουροὶ ἀκόμητοι, χαλυβδωμένοι κατὰ τὴν ἀγωνιστικὴν πίστιν παρὰ οἱ δύο δεκάδες μετὰ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς Ἀξζκὸν

καὶ ἓνα ἀσυρματιστὴν ἐν γνώσει τῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως. Ὁ παρακείμενος βράχος θὰ ἔσωζε τὴν τιμὴν σὰν ἀπογόνους τῶν Σουλιωτῶν ὅταν πλέον κάθε ἀντίστασις θὰ ἦτο ἀδύνατος καὶ τὸ προδοτικὸ βόλι δὲν θὰ τοὺς εὔρισκε. Καὶ πράγματι αὐτὸ ἦτο τὸ τέλος κατὰ τὴν μοιραίαν νύκτα τῆς 27ης Ἰουλίου 1947. Κατὰ τὴ δίωρη ἀναχάτησι τῶν προδοτῶν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἔπεσε γράφοντας τὸ ἀθάνατον ἔτος τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Ἡ ἐξάντλησις τῶν πυρομαχικῶν καὶ ἡ μὴ δυνατότης συμπτυξέως ἀλλὰ καὶ ἀφίξεως ἐνισχύσεων τοὺς ἔφερε εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν τοῦ κρημνισμοῦ. Δὲν ἠθέλησαν σὰν πολλὰ ἄλλα Ἑλληνόπουλα νὰ πέσουν στὰ βρομερὰ χέρια τῶν ἢ νὰ κρατήσουν μίαν σφαῖραν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν. Ἀνάτηροι σήμερα πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀναλογίζονται μετὰ φρίκην ἀλλὰ καὶ ὑπερηφάνειαν τὸ ἔργον τῶν. Ἐνθυμοῦνται μετὰ στοργὴν καὶ συγκίνησιν τὸν ἀσυρματιστὴν ποῦ πιστὸς στὸ καθήκον του μέσα στὸ χαλάζι ἀπὸ τὶς σφαῖρες ἐζητοῦσε μετὰ τὴ γλυκεῖά του φωνὴ στὶς φράσεις «ἐμπρός, ἐμπρός, ἐμπρός. Φριξὸς, ναὸς, Φωφώ. Ἑλλη» ἐπαφή, ἢ ἔδιδε τὴν πορείαν τῆς μάχης στὴν Διοίκησιν τοῦ Ἰάγματος. Εἶναι ὁ μόνος μάρτυς ποῦ ἔζησε τὴν τραγωδίαν μέχρι τέλους καὶ ποῦ μέσα σ' ἓνα ὑπόνομον τοῦ Μοναστηριοῦ παρέμεινε μέχρι τῆς ἐπομένης σὰν ζωντανὸς πεθαμένος μαζί μετὰ τὸ μηχάνημα ποῦ τοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίδα, χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ τὸν ἀνεύρουν οἱ κακοῦργοι ἀλλὰ τὰ ἐθνικὰ τμήματα ἀνάμεσα στοὺς ἀθανάτους μαχητὰς μας.

Ω Σ Α Ν Ν Α

Σὲ προσμέναν αἰῶνες γενεές λυπημένων
τὰ σκοτάδια νὰ σχίσῃ τῆς ἀλήθειας ἢ λάμψη
τῆ γαλήνη νὰ σταῆς σὲ ψυχῆς πονεμένων
κι' ἀπ' τὴ νάρκη ἢ μετάνοια, νὰ ξυπνήσῃ, νὰ κλάψῃ.

Σὲ προσμέναν ν' ἀκούσουν γιὰ ἀγάπη καὶ πίστη
γι' ἀρετὴ καὶ γιὰ δίκην, καὶ γιὰ αἰῶνια ζωὴ
τῆς συμπόνοιας τὸ δέντρο νὰ φουντώσῃ, ν' ἀνθίσῃ
κι' ἡ μορφή τῆς εἰρήνης νὰ σκεπάσῃ τὴ γῆ.

Κι' ἦρθες! Στρατιᾶς πονεμένων σ' ἀκλουθᾶνε στὸ δρόμο
ποῦ διδάσκεις καινούργιον, ἀνθοφόρον, ἀγνὸ
κι' ἡ γαλήνια μορφή Σου, βαλσαμώνει τὸν πόνο
καὶ ὁ θεὸς Σου λόγος φανερώνει Θεό.

Τῆς Γεσθημανῆς τὰ ρόδα, τῆς Βηθλεὲμ τὰ κρίνα
τὰ λουλούδια τῶν κάμπων, τῶν βουνῶν τὰ δεντριά

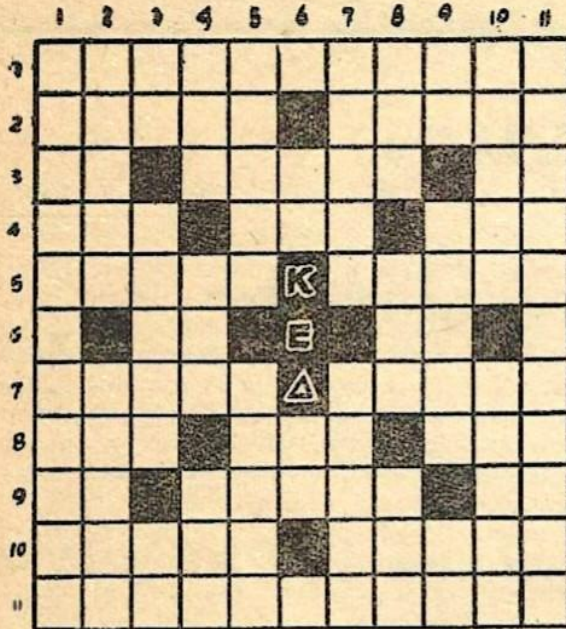
τῆς Κανᾶ τὸ ζουμπύλια, πονεμένα καὶ κείνα
Σοῦ στολλίζουν τὸ δρόμο κι' ἀνυμνοῦν ΩΣΑΝΝΑ!

Καὶ μετὰ βᾶγια στὰ χέρια, ὦσαννὰ ἀνυμνοῦνε
ὦσαννὰ Βασιλέα τῶν θλιμμένων, τοῦ πόνου
καταλύτη τῆς ὕλης, ὦσαννὰ εὐλογοῦνε.
Καὶ εἰσῆλθες στὴν πόλη, Βασιλεὺς ἐπὶ πάλου.

Χαμηλῶνει ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι γεννάει
κι' ὁ ναὸς Σολομῶντος χαμηλῶνει θλιμμένος
τὰ πελάγη κι' οἱ λίμνες, δλ' ἡ γῆ προσκυνάει
τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης. Βασιλεῖς πονεμένοι.

ΩΣΑΝΝΑ Βασιλέα ὁ λαὸς ἀλαλλάζει
Στὸ Σταυρὸ Σου ὁ ἴδιος Σὲ ὑβρίζει Θεέ.
Βασιλέα τῆς πλάσης, ὁ σταυρὸς Σου χαράζει
τῆς ἀγάπης τὴ νίκη, στοὺς αἰῶνας Χριστέ.
Στρ. ΚΡΑΨΙΤΗΤΗΣ ΒΑΣ.

Τὸ Σταυρόλεξό μας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Έργον στρατιωτικῆς μονάδος. 2. Τέτοιος εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων.—Γυναικεῖο δνομα, ἀλλὰ καὶ παρθαλάσσιον προάστειον τῶν Ἀθηνῶν (δημ.) 3. Γαλλικὸν μέτρον ἐπιφανείας.—Αἱ τῶν ἐχθρῶν προσβολαὶ εἰς τὴν μάχην (καθ. πληθ.)—γράμμα ἀνεστραμμένον. 4. Τὸ μικρὸν δνομα γνωστοῦ μας Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ—Λοιπὸν—Τὰ ἀρχικὰ τοῦ Ναυτικοῦ ὀμίλου Φαλήρου. 5. Ἔτσι ἀποκαλοῦνται οἱ νοικοκυρές, ποὺ τελειώνουν ὄλες τίς δουλειές τους γρήγορα (δημ.).—Σκοπὸς τουρκικοῦ τραγουδιοῦ στὴ γενική.—6. γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ποὺ μὲ ἓνα λι εἰς τὸ τέλος γίνεται ἐκδηλώσις ἀγάπης—ἡ μισὴ «Ἴρις». 7. Ἐσωτερικὸν ὄργανον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος (πληθ.)—Μάρκα αὐτοκινήτων. 8 Ὅργανον μιᾶς τῶν αἰσθήσεων—Μέρος τοῦ οἴκου—Λόχος ἱππικοῦ ἀνάποδα. 9 Λεπτὸν νῆμα—Νῆσος τοῦ Αἰγαίου—Ὑποθετικὸς σύνδεσμος. 10 Βραβεῖον τῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων—Ἡ ἀρχὴ κάθε ἐρωτικῆς κατακτήσεως.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Ἐγγραφοῦν δι' οὐ ἀναγνωρίζεται ἡ ὑπηκότης ἐν τῇ ξένη 2. Ἀρπακτικὸν πτηνὸν σκοτεινοῦ χρώματος (καθ.)—Χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐπίστρωσιν τῶν ὁδῶν. 3. Ὅ,τι καὶ τὸ 3 ὀριζοντίως—Τουλούπα χιόνος—Ἡ κεφαλὴ τοῦ «κυνὸς» 4 Θόρυβος, φωνές—Ὁ ἀριθμὸς (8) ὀκτώ στὰ Ἀγγλικά—Ἐνα τῶν κομμάτων (ἀρχικά) 5) μέρος πλοίων τινῶν ὑψηλῶν—Μία τέτοια γυναίκα δὲν τραβᾷ τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν 6. Δύο συνεχόμενα γράμματα—τὰ 2)3 στὴν «ὥρα» 7. Πατρίς τῶν πούρων—ἐμφανίζεται εἰς κάθε κινηματογραφικὸν ἔργον ἀγωνίας ἢ καὶ δυναμικοῦ ἔρωτος 8. Τὸ γένος στὴ δημοτικὴ—Ἀριθμητικὸν (θηλ.)—Ἐνθουμίζει κίνδυνον πλοίου 9. Δύο φωνήεντα—Καταστρεπτικὸν ἐκρηκτικὸν ὄπλον—Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς 10. Ἀρχαία ἱστορικὴ πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (τὸ)—Προῖδον τῶν θαλασσῶν 11. Ἐχουν τὴν κατασκευὴ τῶν ἀπὸ σάφειρον (δημοτικὴ πληθ).

Α. ΝΤΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πνευματικαὶ ἀσκήσεις

ΓΡΙΦΟΣ

Κάποιος κύριος μῆκε σ' ἓνα κατάστημα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ ζήτησε ἓνα ραδιόφωνο.

—Τὶ ραδιόφωνο θέλετε κύριε; τὸν ρώτησε ὁ ὑπάλληλος.

—Ἄν προσθέσετε πάνω ἀπὸ ἓνα καλοκαίρι στὴ Γαλλία τὸ χρώμα τῆς αὐγῆς, θὰ τὸ καταλάβετε, ἀπήντησεν ὁ κύριος.

Μὰ ὁ ὑπάλληλος ἦταν μπουμπούνα, δὲν κατάλαβε καὶ ὁ πελάτης ἔφυγε.

Μήπως ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὶ ραδιόφωνο ζητοῦσε ὁ ἄγνωστος κύριος;

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Πετῶ πουλί στοὺς αἰθέρες
κεραίες μονάχα ἐγγίζω
καὶ ἂν ἀλλάξης τὸ πρῶτο γράμμα
στῆς γαγιᾶς τὴν ποδιὰ ὅπου πλέκει
κουβαράκι μικρὸ θὰ μὲ δῆς.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

1) ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Ὅριζοντίως: 1) ΣΟΛΩΝ—ΦΩΝΗΣ, 2) ΑΤΙ—ΕΠΙ—ΑΔΩ, 3) ΜΕΚΚΑ—ΑΚΤΗΣ, 4) ΕΡΙΕΤΑ, 5) ΣΚΡΑ—ΙΒΑΝ, 6) ΤΥΔΩΡ, 7) ΣΙΓΑ—ΙΑΒΑ, 8) ΑΙΣΩΠΟΣ 9) ΛΥΤΑΙ—ΟΝΤΑΣ, 10) ΙΝΑ—ΜΑΤ—ΗΤΟ, 11) ΣΙΣΡΑ (ΑΡΣΙΣ)—ΕΔΡΑ Καθέτως: 1) ΣΑΜΟΣ—ΣΕΛΙΣ. 2) ΟΤΕ ΚΑΙ—ΥΝΙ, 3) ΛΙΚΕΡ—ΓΑΤΑΣ, 4) ΚΡΑΤΑΙΑ, 5) ΝΕΑΙ, ΣΙΜΑ, 6) ΕΝΔΥΩ, 7) ΦΙΑΤ—ΠΟΤΕ, 8) ΝΑΤΑΒ (ΒΑΤΑΝ)—ΑΣΤΗΡ 10) ΗΔΗ—ΑΙΒ (ΒΙΑ)—ΑΤΑ 11) ΣΩΣΟΝ—ΑΛΣΟΣ.

2) ΓΡΙΦΟΥ

ΕΙΣ Ι ΟΝ ΩΣ ΑΡ ΕΙΣ ΤΟΣ ΑΜΗΝ ΕΣΘΕ ΠΕΡΙ ΠΑ ΤΡΕΙΣ

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

3) ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΥ

ΑΡΤΑ—ΞΕΡΕΗΣ

4) ΑΡΙΘΜΟΓΡΙΦΟΥ

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ—ΑΡΤΟΣ—ΡΑΣ—ΤΕΡΑΣ—ΕΡΙΣ—ΣΙΤΟΣ—ΙΟΣ—ΟΣΙΟΣ—ΣΕΙΡΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας εἰς τὸν ἀριθμογρίφον ὁ ἀφρικανικὸς τίτλος ἔγινε ἄμερικανικὸς.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1. Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν σύνθεσιν Ἐμβλητῆριου τοῦ ὄπλου Διαββάσεων.

2. Δεκτοὶ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἀξίκοι καὶ ὀπλίται τοῦ ὄπλου.

3. Τὰ συνταχθησόμενα Ἐμβλητήρια νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν μέσω τῶν Μονάδων Διαββάσεων.

4. Διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν καλυτέρων θὰ συγκροτηθῇ ἐν καιρῷ εἰδικὴ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας θὰ τεθῶσιν τὰ ὑποβληθησόμενα Ἐμβλητήρια μὲ ἐντολὴν τὴν ἐκ τούτων ἐπιλογὴν τριῶν ἄτινα καὶ θὰ βραβευθῶσιν.

Τὰ Βραβεῖα καθορίζονται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὸ πρῶτον Χρηματικὸν ποσοῦν ἐκ δραχμῶν 200.000 καὶ μηνιαία κανον. ἀδεια.

Διὰ τὸ δεύτερον Χρηματικὸν ποσοῦν ἐκ δρχ. 150.000 καὶ 2 ἡμέρας κανον. ἀδεια.

Διὰ τὸ τρίτον Χρηματικὸν ποσοῦν ἐκ δραχμ. 100.000 καὶ 159 ἡμέρας κανον. ἀδεια

6. Προθεσμία ὑποβολῆς ἢ 31η Ἰουλίου 1950.

7. Διὰ τὴν μελοποίησιν τοῦ προκριθησομένου Ἐμβλητῆριου θὰ προκηρυχθῇ ἐν συνεχείᾳ ἕτερος Διαγωνισμὸς.

8. Αἱ Μονάδες Διαββάσεων νὰ κοινοποιήσωσι τὴν παρούσαν διὰ τῆς ἡμερησίας Διαταγῆς τὸ δὲ Κ. Ε. Δ. νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην εἰς τρία διαδοχικὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ».

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Η ΑΡΤΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ • ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 23-212, 23-213. 23-342

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-974

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ & ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Μεσαίων-Βραχέων-Μακρών κυμάτων Ρεύματος και Μπατταριών

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνία
Μεταβλητοί Συμπκνωταί
Μεσαία Συχνότητες
Μεγάφωνα 4"-8"
"Αμερικής και "Αγγλίας
"Ηλεκτρολυτικοί
Πκνωταί μίκας και χάρτου
Ποτενσιόμετρα
μετά και άνευ διακόπτου
Διακόπται κυμάτων

Μετασχηματισταί
Βάσεις Λυχνιών ("Αγγλίας-"Αμε-
ρικής έγχώρια)
"Αξονες κινήσεως
Προεκτάσεις άξόνων
Πάντερς-Τρίμμερς
Ντουί "Αμερικής
Λαμπάκια φωτισμού
Κουμπιά
Βελόναι-Δείκται-Κοσσές

ΣΥΡΜΑΤΑ: Κεραίας-Καθόδου-Μπλεντέ-Λιτς-Συναρμολογήσεως
Τροφοδοτήσεως-"Αντιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

ΟΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Μετά την κατάληψη του υψώματος, οι εγκαταστάτες μας σπεύδουν να εγκαταστήσουν τις τηλεφωνικές γραμμές, για να συνδέσουν τα προωθηθέντα τμήματά μας με την Διοίκηση.